

נס הדם של הקדוש

כריסטופר

Gottes Jesus istus,

המקור השני מאת
האב גבהרד מריה OCD
בדגנסבורג (1).

המתרחש ברוזלן בשנת 1952
גופו האוכרסטי של ישו.
זהו נס קדוש, אשר השילוש הקדוש
, האב, הבן ורוח הקדוש
העניק לנו לכולם

האב גבהרד מריה היידר OCD

a e Menschen.

אנו מכבדים, משבחים ואוהבים את האל הכל-יכול, השילוש הקדוש, † האב, הבן ורוח הקודש.

דם קדוש של ישו, גאל אותנו מחטאינו.

סימן אלוהי זה נועד לכל בני האדם.

אלוהים הקדוש הקריב את עצמו למען גאולת כל בני האדם, כדי שיהיו להם חיי נצח

ויגיעו לגן עדן.

הוא עצמו הוא אלוהינו הקדוש ישוע המשיח, אשר נותן את עצמו לבני האדם בסקרמנט הקדוש בבשר ובדם, בגוף ובנשמה, באלוהות ובאנושיות, נוכח באמת, באמת ובחיים. לכן על המאמינים לקבל את הסקרמנט הקדוש בלב טהור, עם צלחת קודש, כדי שאף חלקיק לא ייפול. כי האל הקדוש נוכח גם בחלקיקים הקטנים ביותר.

במשך 30 שנים חיכה האב גבהרד מריה בענווה ובסבלנות, ולאחר מכן פרסם את החוברת "סימן האל", כדי שנס הדם האוכריסטי יזכה לסגידה.

ואנו פרסמנו את אות רודאלבן 40 שנה לאחר האב גבהרד מריה, משום שהוא כה חשוב. והעלינו את הדו"ח של האב גבהרד מריה לאינטרנט לקריאה.

אמא הקדושה אמרה על נס הדם האוכריסטי: "האם יכול בני לתת יותר ממה שנתן כאן? זו הפעם השנייה שהוא שפך את דמו הקדוש והיקר לעיני כל, למען הצלת הנשמות".

עכשיו הגיע הזמן שהאמת תצא לאור.

הנס הגדול, האמיתי והיקר ביותר של אלוהים הקדוש ישוע המשיח, מלכנו ומושיענו, הוא חשוב לכל בני האדם בכל העולם.

כולנו מקבלים את הקודש עם הדם, כלומר אלוהים החי, בבשר ודם, בגוף ובנשמה, נוכח בסקרמנט הקדוש.

אין צורך לטבול את הלחם הקדוש בגביע עם הדם היקר, משום שדם המשיח כבר נוכח בסקרמנט לאחר ההשתנות.

לכן, טוב לקבל תמיד את הקודש בפה, לכבודו של האל הקדוש השילוש הקדוש.

נתנו את החוברת הזו לכל האנשים לקריאה.

הכל נכתב על ידי האב גבהרד מריה בחוברת

"סימן האלוהים".

הסימן חייב להיות מוכר על ידי האב הקדוש. כדי שהמושיע, עם דמו היקר, יוערץ ויכובד בסקרמנט עכשיו ולנצח.

www.gnadenvolle-gebete.de

נובמבר 2025

נכתב על ידי יוליאנה אברט

ברנהרד קופנהגן

לאחר שאושר על ידי האפיפיור פאולוס השישי ופורסם על ידו ב-A.A.S. 58/16 מיום 29 בדצמבר 1966, מותר לפרסם כתבים על התגלויות או גילויים ללא אימפרימטור – כלומר, ללא אישור הדפסה מטעם הכנסייה. המחבר/המו"ל מצהיר כי אין בכוונתו, בפרסום המסרים, להקדים את פסק הדין הכנסייתי.

עורך המהדורה הראשונה: האב גבהרד היידר OCD הדפסת
המהדורה הראשונה בשנת 1982
זכויות יוצרים: הוצאת סנט רפאל, אולם, 9 Marienstraße

הדפסה חוזרת מאושרת של המהדורה השנייה, 2004 הפקה:
בית הדפוס יוהן ואן אקן, 47800 קרפלד עורך זכויות יוצרים:
יואכים פאכה, 47839 קרפלד, וון-הארף-שטראסה 34

Zeichen Gottes

Die heilige Eucharistie
ist das Herz- und Kernstück
unseres Glaubens

הקדמה למהדורה השנייה

הקונגרס האוקריסטי העולמי ה-48 התקיים בשנת 2004 בגוודלחרה (מקסיקו) לבקשתו של האב הקדוש יוחנן פאולוס השני. הוא נערך תחת הסיסמה: "האוקריסטיה, אור וחיים לאלף החדש".

בשנת 1881 התקיים בליל (צרפת) הקונגרס האוקריסטי הראשון. היוזמה לכך לא באה מצד אפיפיור או בישוף, אלא מצד אישה, שבלבה שררה אהבה עמוקה לאוקריסטיה, ושסבלה מכך שהאמונה באוקריסטיה כמעט נכחדה בעקבות תוצאות המהפכה הצרפתית. אמילי תמיסיר (1834-1910) הכירה במעמדה המרכזי של האוקריסטיה, כאשר ערכה עלייה לרגל לאתרים שבהם אירעו ניסים אוקריסטיים. כך מתבררים המשמעות והחשיבות של ניסי האוקריסטיה. הם ניתנים לכנסייה במתנה מאלוהים עצמו, כדי לאשר את מעמדה המרכזי של האוקריסטיה.

בכל פעם שסכנה חמורה איימה על המסתורין הגדול הזה, בין אם בשל התפתחויות שגויות בפרקטיקה הכנסייתית ובין אם בשל חוסר אמונה ויראת כבוד, אלוהים הגיב באמצעות אותות מיוחדים. לפיכך, ניסים אוקריסטיים אינם עומדים לצד סוד האוקריסטיה, ואין להתייחס אליהם במנותק ממנו, או אפילו לעבוד אותם כתחליף לו. נהפוך הוא, בהם מאושרת באופן מוחשי וברור המציאות הנסתרת של סקרמנט המזבח.

אם האדון העניק לכנסייתו שוב ושוב, לאורך ההיסטוריה בת אלפיים השנים, ניסים אוקריסטיים, הרי זה משום שהאוקריסטיה הקדושה היא המתנה הגדולה ביותר שהפקיד בידי כנסייתו עד לשובו. האוקריסטיה היא הלב והליבה של הכנסייה.

יואכים פאכה, קרפלד קבוצת
התפילה המריאנית של קרפלד

תפילה לדם הקדוש

בשם הדם הקדוש אני בא אליך, הו ישוע, לבקש ממך, להפציר
בך, להתחנן אליך.

אף על פי שנדמה שאתה דוחה את בקשותיי, לא אעזוב את
רגלייך המדממות עד שתענה לי.

כבר זרמו אליי יותר מדי חסד, יותר מדי רחמים מפצעיך,
מכדי שלא אשים את מבטי עד הסוף

של דמך הקדוש והיקר. לכן, אלוהים הקדוש ישוע המשיח, באמצעות שבעת
שפיכות הדם שלך, באמצעות כל טיפה מאותו מחיר גאולה קדוש ביותר של
ישועתי,

ובאמצעות דמעוניה של אמך הבלתי-מוכתמת, אני מבקש
ומפציר בך, לשמוע את תפילתי.

מריה הקדושה, מקור הדם היקר, אני מפציר בך, אל תתני להזדמנות
זו לחלוף מבלי להאדיר את הדם,
ששמר עלייך ללא רבב. אמן.

אנו מבקשים ממך, אלוהים הקדוש, השילוש הקדוש והכל-יכול,
† האב, הבן ורוח הקודש, בוא לעזרת עבדיך, אשר גאלת בדם היקר שלך

Sine sanguinis effusione non fit remissio,
"ללא שפיכת דם אין מחילת
" (עברים 9:22).

הקדמה

בין התרחשות האירועים לבין הפרסום הנוכחי שוררת שתיקה בת שלושים שנה. על ה"עדות" ועל התיעוד המצולם שבכתב זה ניתן להחיל, בהתאמה לתקופה ההיסטורית, את הפסוק מהתנ"ך: "מה שאנו יודעים, אנו אומרים, ומה שראינו, אנו מעידים; אך אתם אינכם מקבלים את עדותנו" (יוחנן 3:11). גורלו של המחבר היה דומה לזה של המשורר בתהילים: "כל עוד ששתקתי (נאלצתי לשתוק), אפילו עצמותי קמלו. אז אמרתי לעצמי: עתה אודה. ואתה הסרת את עווני" (על פי תהילים 3, 31-5). כעת, לאחר שנפלו כמה מחסומים, על הבשורה על סוד החסד הזה להתפשט ללא הפרעה, ולחדד, בהתאם לאופיו, את האמונה באוכריסטיה ואת האמון במריה, אם האלוהים, ובתיווכה בחסד בלב הקוראים.

מכיוון שקרובי משפחה של הדמות הכריזמטית המדוברת עדיין חיים, השמות והמקומות הנוגעים בדבר מופיעים כאן רק בצורת ראשי תיבות, אך הם מופיעים אצל המחבר בצורתם המלאה.

למעט כתבה מצולמת ב"Neue Illustrierte", קלן, 20 באוגוסט 1952 – שנה 7, מס' 34, עמ' 9–1, כמה מאמרים של האב י. ו., הערה קצרה ב"Vox fidei", פברואר 1982, וכן בספרו של פרנץ וייס, "דם האל", הוצאת כריסטיאנה 1975, עמ' 73–82, לא פורסם דבר על אירוע דתי זה. נותר רק לקוות כי החוברת שלפנינו תזכה יום אחד לכרך המשך עשיר בתוכן. רגנסבורג, בחג מציאת הצלב 1982, המחבר

היי ברוך, דם קדוש ויקר, בוא להועיל לנו ולנשמות
המסכנות!

תוכן העניינים

6	א. האם פעולת החדד הכריזמטית של רוח הקודש מתקיימת גם כיום?
7	א. דם הקורבן בפולחן האלוהי המקראי
7	1. בברית הישנה, מהבל ועד יציאת מצרים
8	2. קרבנות הברית בסיני
8	3. חוקי הליטורגיה של קרבן הדם במקדש
8	4. דם הקורבן בברית החדשה.
11	א. תיאור קצר של חייה של AEW, בעלת הכריזמה המיוחדת
16	א. דו"ח על היווצרות סימן הדם, כולל תיעוד מצולם אותנטי.
16	1. ההכנות האחרונות
16	2. בדרך אל מקום ההתגלות
19	3. קבלת פנים ביער שמאחורי בית הקברות
20	4. הנימוס הוא אויבך
21	5. מצור לילי על בית ה-Wfk
22	6. תחילת האירוע הכריזמטי
23	7. במראהו של הצלב
24	8. במראה כפות רגליו המדממות של ישו
25	9. נשיקה על רגליו של המושיע על הצלב
26	10. הגשת הבד למריה הקדושה לנשיקה
27	11. מבט לאחור על המתפללים שבבית
29/28	12. השעה הגדולה של האהבה הצלובה
30	13. המהומה בגיהנום; יריות מצליפות בין שורות המתפללים
32/31	14. במבט ראשון על אות השמים
33	15. ההשפעה על קהל המתפללים
34	16. במבט מאושר על אות השמים
35	17. בתפילה שקטה
36	18. "לחם החיים" מידי מלאך לחברה של ה-AEW
37	19. א.א.ו. עצמה מקבלת את לחם השמים מידי המלאכים
38	20. סימן השמים נראה בברור
39	21. בציפייה לפרידתה של מלכת השמים
40	22. במבט מאושר על אם האלוהים
41	23. מסר רציני מהשמים
42	24. התיעוד האחרון של המסר השמימי והפרידה
44	25. עדים שאינם משקרים
45	26. בית המגורים של המשפחה כפי שנראה מהרחוב
46	27. דוח קצר על שנותיה האחרונות של AEW
48	א. תיאור מידותיו של סמל הדם על פי חלקיו
	א. ניסיון לניתוח מתמטי-גיאומטרי של סימן הדם
	1. מעגל סביב סימן הדם כולו עם שני
49	משולשים שווי צלעות ונקודת החיתוך בסימן ההוסטיה.
49	2. "היחס הזהוב"
50	3. מלבן בצורת לחם הקודש בחיתוך צלב
51	א. סימן הדם של ר' והטריבוניל הכנסייתי הרשמי
53	א. ליטניה ותפילות לכבוד הדם הקדוש
56	א. מיסה לכבוד הדם הקדוש היקר

1. תקריב של סימני הדם עם רישום הציורים הגיאומטריים 59
2. שתי צורות הגביע המעוצבות, שחושבו גיאומטרית 60
3. תוכנית קומה לחלל קדוש 61
4. גביע 62
5. גביע לאוכל 63
6. תמונות מ-AEW 64

אלוהים הקדוש, השילוש הקדוש, הכל-יכול,
 אתה מינית את בנך היחיד למושיע העולם ורצית להתפייס באמצעות
 דמו; לכן, אנו מבקשים ממך, תן לנו לכבד את מחיר הגאולה של
 ישועתנו, ולהיות מוגנים בכוחו מפני הרעות של החיים עלי אדמה, כדי
 שנוכל לשמוח לנצח בפירותיו בשמים: דרכו,
 מלכנו ומושיענו, האל הקדוש ישוע המשיח, אדונו. אמן.

א. האם פעולת החסד הכריזמטית של רוח הקודש עדיין קיימת כיום?

"הנצרות כאן התקררה", בקביעה זו נפרד כומר אפריקאי משירותו הזמני בן שלוש וחצי השנים, אותו מילא בקהילה פרוטסטנטית בבואריה (MZ מס' 73; 27–28 בפברואר 1982). איש הכנסייה השחור אימץ בכך, ככל הנראה, במודע, מילים המופיעות בתפילת היום של חג הסטיגמטה של הקדוש פרנסיסקוס (המיסל הישן, 17 בספטמבר): "Frigescente mundo... כשהעולם החל להתקרר, אתה, אדוני, חידשת בגופו של הקדוש פרנסיסקוס את הסטיגמטות של ייסוריך, כדי להבעיר מחדש את ליבנו באהבה אליך".

יש לשאול האם רוח האלוהים, שהובטחה על ידי ישו לכנסייתו לחיזוק ולנחמה (לוקס 24:49; יוחנן 4:25–26) אינו יכול להטביע גם בזמננו "סימנים וסטיגמטות" חיצוניים וגלויים, שכן "החילול השתלט, האהבה התקררה אצל רבים" וברור ש"הימים האחרונים" ההם החלו, אשר "הרוח אומר במפורש כי רבים יסטו מהאמונה" (מתי 24:12; 1 טימותיוס 4:1). אם כן, כאשר המשיח מבטיח כי רוח הקודש, סנגורו של אלוהים על כנסייתו, "תוכיח לעולם מהו חטא, מהו צדק ומהו משפט" (יוחנן 16:7–8), ניתן להבין זאת רק כך: שרוח הקודש, לאורך כל תקופת הישועה, ולא רק בתקופה ה"אפוסטולית" כביכול, יפעל באמצעות פעולת החסד יוצאת הדופן שלו, באמצעות הכריזמות שלו – סימנים נראים לעין וניסים – שבאמצעותם העולם, בני העולם, ולא פחות מכך הנצרות החילונית על כל מורי הדת והרועים שלה, יתחזקו באמונה האמיתית במשיח ובמעשה הגאולה שלו, או יוחזרו אליה. מתנות החסד הכריזמטיות הן מתנות חופשיות של רוח הקודש, שאינן תלויות בזכויות האדם. הן סימנים ואותות אזהרה מהשמים לאנושות בעלת האמונה הרופפת, כדי שתשוב אל ישו ואל הבשורה שלו. ישוע מבטיח לתלמידיו בעת פרידתו – ובאמצעותם לכל כנסייתו העתידית –: "ואלה יהיו האותות הנלווים למאמינים: בשמי יגרשו שדים וידברו בלשונות. הם ירימו נחשים, ואם ישתו דבר קטלני, לא יזיק להם. הם ישימו את ידיהם על חולים, והם יבראו" (מרקוס 16:17–18). לאישור הבטחה זו נכתב בהמשך: "הם יצאו והטיפו בכל מקום. והאדון פעל עמם ואישר את הדבר באמצעות שני האותות" (מרקוס 10,20).

II. דם הקורבן בפולחן האלוהים המקראי

1. בברית הישנה, מהבל ועד היציאה ממצרים

התיאור המקראי הראשון של פולחן האל באמצעות קרבן מספר לנו: "הבל הקריב מבכורות צאנו. וה' הביט אל הבל ואל מנחתו" (בראשית 4,4). קרבן הכבש נשרף על המזבח, ודם הקרבן שנאסף נשפך סביב סביב המזבח. – זמן קצר לאחר מכן אנו שומעים על רצח אחיו בידי קין: "ויקם על אחיו הבל ויהרגהו" (בראשית 4,8). ה' אמר לקין: "מה עשית? קול דמו של אחיך זועק אליי מן האדמה" (בראשית 4,10). בכך מאופיין דמו של הבל בעקיפין גם כדם קרבן, הזועק לשמים, אך לא כקול של פולחן ותודה, אלא כזעקה לנקמה ועונש (השווה התגלות 6,9–10). כך כבר מפרש זאת השליח, כאשר הוא משווה את דם הגאולה המשיחי לדם הבל הנרצח: "נגשנו אל ישוע, מתווך הברית החדשה, כדי להיזות בדם המדבר טוב יותר מזה של הבל" (העברים 12:24). לפיכך, לא רק שהכבש הקורבן שלו, אלא גם הבל עצמו, הוא טיפוס, צל, המרמז באופן נבואי על הריגתו, הקרבתו של ישוע החף מפשע ועל דם הקורבן שלו. המשמעות וההשפעה של דם הקורבן באות לידי ביטוי באופן מרשים במיוחד בקורבן כבש הפסח בעת היציאה ממצרים: "כל אחד ייקח לעצמו ולמשפחתו כבש תמים... כל קהילת בני ישראל תשחט אותו בערב. הם ייקחו מהדם וימרחו אותו על שני מזוזות הדלת ועל המשקוף של הבתים... הדם על הבתים שבהם אתם גרים יהיה לכם לאות הגנה. כשאראה את הדם (אומר ה'), אעבור על פניכם. כך לא תפקוד אתכם המכה הממית, כשאכה את ארץ מצרים. איש לא ייצא מפתח ביתו עד הבוקר. ה' יעבור להכות את מצרים. כשיראה את הדם על המשקוף ועל המזוזות, יעבור על פני הדלת הזאת ולא יאפשר למלאך המוות להיכנס לבתים שלכם כדי להכות אתכם" (שמות ב', ד'-ז'; י"ג; כ"ב-כ"ג).

כך הפך דם הקורבן של כבש הפסח הסמלי ל"סימן הגנה" של עם האלוהים בתנ"ך. כך, עוד יותר בעידן הישועה המשיחי, דם כבש הפסח האמיתי וכבש האלוהים יהפוך, באמצעות פולחן מאמין, ל"סימן הגנה" יעיל ועל-טבעי של קהילת המאמינים הנאמנים במצוקות זמנם. – כפי שהכנסייה שרה בשמחת הפסח השנתית שלה: "אלה הם חגי הפסח, שבהם נשחט אותו כבש הפסח האמיתי, שדמו מקדש את משקופי הדלתות (הלבבות) של המאמינים. Cuius –

-san

מקודשים" (Exultet.)

2. קרבן הדם של הברית ב- סיני

"ואז ציווה משה על נערי בני ישראל להקריב עולות ולשחוט בעלי חיים כקרבנות שלום לה'. משה לקח מחצית מהדם ושפך אותו לקערות. את המחצית השנייה של הדם הוא זרק על המזבח. לאחר מכן לקח את ספר הברית וקרא אותו בפני העם. הם ענו: 'כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע'. ואז לקח משה את הדם, הזה אותו על העם ואמר: 'הנה דם הברית, אשר כרת ה' עמכם על פי החוקים האלה'" (שמות 24,5-8). את הביטוי "דם הברית" אימץ ישו מילה במילה בעת כינון הברית החדשה "בדם שלו" (מרקוס 14,24). בדומה לכריתת הברית הקדומה, גם המאמין בברית החדשה, הנוצרי, מותז באופן מסתורי בדם הברית של שה האלוהים בטבילה ובשאר הסקרמנטים. בדיוק כפי שהאפיפיור הראשון, פטרוס, מבטיח לנו ב"איגרתו האפוסטולית" הראשונה: "לא בכסף או בזהב נרכשתם, אלא בדם היקר של המשיח, כשל הכבש ללא פגם וללא דופי" (פטרוס א' 18:1-19).

3. חוקי הליטורגיה לגבי קרבנות הדם במקדש

על כך אנו מוצאים הוראות מפורטות בספר ויקרא, פרקים 1-7. שם נאמר: "את הבהמה המוקרב יש לשחוט לפני ה'". אבל בני אהרון, הכוהנים, יקריבו את הדם ויזרו אותו סביב המזבח. את כל הבשר (בשר הקורבן) יקטיר הכוהן על המזבח, כדי שיהיה עולה, קרבן אש, ריח ניחוח נעים לה'. את הדם יביאו אל המזבח כדי לשפכו עליו. בקרבן היונה יש לסחוט את הדם על דופן המזבח" (ויקרא א', 5, 9, 15). הדם הוא אפוא חלק מהותי מהקרבן, והוא צובע ומקדש את אבן המזבח כראוי למזבח הקרבנות. ההוראות הליטורגיות לגבי קרבנות החטאת הן מאוד מוחשיות ודרמטיות: "הכוהן המשוח

יקח מדם הבהמה ויביאו אל אוהל מועד. על הכהן לטבול את אצבעו בדם ולזרוק שבע פעמים מהדם לפני ה' על וילון הקודש.

לאחר מכן, על הכהן למרוח חלק מהדם על קרנות (פינות) מזבח הקטורת של ה'. את כל שאר דם הבהמה עליו לשפוך על בסיס מזבח העולה" (ויקרא א', 1-7). 4. דם הקורבן בברית החדשה בכל הברית החדשה מוזכר 40 פעמים הדם היקר של ישוע. ישוע עצמו מדבר 7 פעמים על דמו המושע. בדרשת ההבטחה על סקרמנט המזבח אנו שומעים: "אמן, אמן, אני אומר לכם, אם לא תאכלו את בשר בן האדם ולא תשתו את דמו, לא תהיה בכם חיים. מי

אוכל את בשרי ושותה את דמי, יש לו חיים נצחיים, ואני

"אקים אותו לתחייה ביום הדין. כי בשרי הוא מאכל אמיתי, ודמי הוא משקה אמיתי. מי שאוכל את בשרי ושותה את דמי, הוא נשאר בי ואני בו" (יוחנן 6:53-56). בעת קביעת סוד האוכריסטיה אנו קוראים

: "ואז לקח ישוע את הכוס, אמר את תפילת ההודיה והגיש אותה להם באומרו: 'שתו ממנה כולם! כי זהו דמי הברית (החדשה), הנשפך למען רבים לסליחת חטאים"' (מתי 26,27-28). במרקוס 14,24 נאמר: "זהו דמי, דם הברית (החדשה), הנשפך למען רבים". ובולוקס 22:20 אנו קוראים: "כוס זו היא הברית החדשה בדמי, הנשפך למענכם." מפי מתנגדי המשיח אנו שומעים ארבע פעמים על דמו של האדון. יהודה תופס את החבל בצעקה: "חטאתי, בגדתי בדם חף מפשע" (מתי 27,4)! פילטוס מבקש לטהר את ידיו מאשמת הדם באומרו: "אני חף מפשע בדם הצדיק הזה. אתם תראו" (מתי 27,24). במהלך חקירתם בבית הדין, הכהן הגדול

מאשים את השליחים: "אתם רוצים להביא את דמו של האיש הזה עלינו" (מעשי השליחים 5,28). אך למעשה, הכהן הגדול עצמו עשה זאת, כאשר קרא לפילטוס: "דמו יבוא עלינו ועל ילדינו" (מתי 27,25) השליח פאולוס מדבר במכתביו, כולל באיגרת אל העברים, 18 פעמים על דם הגאולה של המשיח. נביא כאן רק כמה פסוקים. "את ישוע זה הציב אלוהים (האב) כקרבן גאולה בדמו, הפועל באמצעות האמונה" (רומאים 3:25).

- "בו יש לנו את הגאולה בדמו, סליחת החטאים" (אפסים 1:7). - "הוא יצר שלום בדמו על הצלב" (קולוסים 1:20). - "דם המשיח, אשר הקריב את עצמו לאלוהים כקרבן ללא דופי בכוח רוח הקודש הנצחית, יטהר את מצפוננו ממעשים מתים" (העברים 9:14). - מתוך איגרותיו של השליח

יוחנן מובאות המילים: "דם ישוע, בנו (של האב), מטהר אותנו מכל חטא" (1 יוחנן 1:7). - "ישוע, בן האלוהים, הוא זה שבא במים ובדם" (מי הטבילה ודם הגואל; 1 יוחנן 5:6). - בבשורתו, התלמיד האוהב, שהיה השליח היחיד שעמד ממש ליד מזבח הצלב, נותן לנו את העדות האותנטית על דם הקורבן של

האדון: "אחד החיילים דקר את צדו בחניתו, ומיד יצא דם ומים" (יוחנן 19:34). - עדות נוספת של הבשורה הזו מרתקת אותנו. הוא מתאר את המפגש הראשון שלו עם ישוע במילים: "למחרת עמד יוחנן (המטביל) שם שוב עם שניים מתלמידיו. כשראה את ישוע עובר, קרא: 'הנה, שה האלוהים!' ברגע

שני התלמידים (שאחד מהם היה הבשורה עצמו) את דבריו, הם הלכו אחרי ישוע" (יוחנן 35:1-36).

בספר ההתגלות שלו מתאר לנו יוחנן את החזון הכריזמטי של ישוע: "ראיתי את השה עומד, כאילו נשחט (הוקרב), בין הכסא לארבעת היצורים החיים ובין הזקנים. ובזמן הזה שרו הקדושים שיר חדש: 'ראוי אתה לקבל את מגילת הספר ולפתוח את חותמותיה; כי נשחטת וקנית לאנשים לאלוהים בדםך'" (התגלות 5,6,9). ברור כי יוחנן ראה ב"השה הנשחט" את המשיח כ"שה האלוהים" שהוקרב ודימים למוות על הצלב.

כך, המבט על השה הקורבן האלוהי-אנושי, שנשחט ומדמם, עיצב את כל אמונתו, את כל זיכרונותיו, את כל הכרת התודה, הכמיהה והאהבה של יוחנן מההתחלה ועד הסוף, והקנה לו בצדק את השם "התלמיד האהוב", אותו תלמיד "שאשר ישוע אהב, ושנשען על חזהו בסעודה" (יוחנן 13:23 ; 21:20) -

ליוחנן תמיד היו ממשיכי דרכו, ויהיו לו גם בעתיד, גם בכל הנוגע למבטו הכריזמטי על דמו של המשיח, עד לביאתו הגדולה של האדון, שאליה הוא משתוקק בקריאה: "Veni, Domine Jesu. בוא, אדון ישוע" (התגלות 22,20) – יש לזכור כי יוחנן, יותר משישים שנה לאחר הקרבנותו המדממת של כבש המשיח בגולגולתא, זכה לחזון הכריזמטי של כבש האלוהים הנשחט, ואף הוא עצמו, במשך עשרות שנים, את "שה האלוהים" אל המזבח במהלך טקס האוכריסטיה שלו. האם בן האלוהים הכל-יכול, שעבורו "אלף שנים הן כיום אחד" (פטרוס השני 3:8), למרות התגלמותו השמימית, לא יכול לעשות זאת גם בימינו? "אין דבר בלתי אפשרי אצל אלוהים" (לוקס 1:37).

III. תיאור קצר של חייה של אנה-אנה-מריה (AEW), בעלת הכריזמה המופלאה
ביום הפסחא של שנת 1952 קיבלתי ידיעה בעל פה על אירועים דתיים מוזרים באזור הגבול המערבי של אדמות גרמניה, במשפחת ו.פ.ק., בעיירה ר. שבריינפאלץ. לאחר חילופי מכתבים קיבלתי ב-7 במאי 1952 מהגברת המדוברת , הגברת AEW, תשובה בכתב, שבה הביעה את שמחתה הרבה על כך שסוף סוף הגיעה אליה מילה ראשונה של תמיכה מצד כומר. היא הוסיפה בקשה שאדאג לה מעט, שכן סבלה הנפשי עולה בהרבה על סבלה הגופני. לכן נסעתי זמן מה לאחר מכן ל-R., כדי לבחון את הדברים באופן אישי.

ברכתי את האב, גבר בינוני בגובהו בשנות החמישים לחייו, בעל מקצוע במפעל נעליים ב-P.

הוא עבד במרץ משחר עד שקיעה כדי לפרנס את משפחתו, הכוללת חמש בנות ובן אחד. אופיו השקט והמופנם, שגם על רקע כל הצרות הבולטות עדיין העלה חיוך ידידותי, השפיע באופן מרגיע ונעים. אך גם הוא נאלץ לחוש את העוינות מצד בני ארצו, שלמען האמת מעולם לא נתן להם סיבה למריבה. רק בגלל התופעות החריגות סביב בתו, ביוזמתם של אנשים שמהם לא ציפו לכך כלל, הוא פוטר ביוני 1952 כמפעל היחיד מהמפעל. ה"וופקים" היו אמורים להפוך לבוזים וחסרי לחם. כשאביה חזר הביתה לאחר פיטוריו, הוא נכנס לחדר השינה שלו, תוך שהוא מסתיר את הכאב הפנימי שלו, כרע ברך על שפת המיטה והתפלל את תפילת "תפילת הוורדים". - האם, בעלת קומה גבוהה וצורת גוף רזה, נשאו תווי פניה הכחושים את סימני הסבל העמוק והמודאג. היא הייתה הראשונה לקום עם שחר והאחרונה ללכת לישון בשעות הערב המאוחרות, פעילה ללא לאות ודואגת למשפחתה הגדולה. צערם הגדול ביותר היה, כי היא ומשפחתה – שעליהם העניק הכומר עוד בקיץ הקודם תעודה בכתב כאחת המשפחות הטובות ביותר בכל היישוב – הוחרמו מהדוכן ללא כל נימוק ענייני ולו מרחוק, ונמנעה מהם למעשה האפשרות להשתתף בתפילות. התבוננתי בה

בשקט, כשצלצלו הפעמונים בשעת בוקר מוקדמת והיא הביטה מבעד לחלון לעבר מגדל הכנסייה בעיניים דומעות. בשל להקת ילדיה הגדולה, לא נחסכו ממנה אפילו העלבונות הציבוריים הנבזים ביותר וההשוואות הלהעגניות. היא ניהלה עם בנותיה הבוגרות בית מלאכה קטן לסריגה. אך כמובן שגם פרנסה צנועה זו הפכה כמעט לבלתי אפשרית בשל חרם רשמי מצד יריביה הזדוניים. נאמר שהמשפחת וף-ק הפכה למטורפת והיסטרית, כמו כל מי שתומך בהן ומתפלל איתן את מחרוזת התפילה בערב. אך הדבר הביא באופן בלתי צפוי לתוצאה שהכומר לא הצליח להשיג ב-25 שנות פעילותו במקום, כלומר שהקהילה שלו תעמוד מאחוריו כגוף אחד. עד כמה מעט, למעשה, עמדה העדר מאחורי הרועה שלה, ואפילו האליטה של חבורת קולפינג, מוכיח ציטוט מתוך העלון מ-26 במאי 1952: „משפחת קולפינג נמצאת במשבר המאיים על קיומה. כאשר היא פונה לחבריה באופן אישי ובכתב, ורובם אפילו אינם נענים להזמנה זו, הרי שמשוהו רקוב בממלכת דנמרק. כך היה לא רק ב-11 במאי, אלא גם באירוע התיאטרון האחרון. כאשר 10–20 איש מופיעים לאסיפה חובה, יש כאן משוהו שלא בסדר. אולם אם כעת

אותה חבורה של חברי העמותה פועלת באחידות כזו, עד שהיא רודפת נערה דתית ובני משפחתה כאילו היו טרף חופשי – נדע פרטים נוספים בהמשך – אז גם שם היה משהו לא בסדר בממלכת דנמרק." ביום סנט סטפן בשנת 1925 נולדה להורים ו.פ.ק. בתם השלישית, שקיבלה בטקס הטבילה את השם א.א. היא למדה שמונה שנים בבית הספר היסודי בעיירת הולדתה, ובתקופת השלטון הנאצי מילאה את שנת החובה שלה ב"הנוער ההיטלרי" (HJ) בנוימרקט ליד ברסלאו. לאחר מכן למדה קורס מסחר בן חצי שנה ב-P, ולאחר שסיימה אותו בהצלחה הפכה לפקידה במנסרה של G. K. משם עברה במהרה לקופת החיסכון המחוזית של P, סניף R, שם עבדה בין השנים 1943 ל-1951. תעודה מצוינת מהמנהל דאז מאשרת זאת. AEW הייתה כילדה בעלת מראה נעים, גובהה 1.70 מטר, עם שיער כהה ודליל במקצת, שנשר בעקבות מחלת ילדות, אך צמח מחדש באופן חלקי לאחר עלייה לרגל לוולדורן, כפי שטענה. היא הייתה תמיד נקייה ולבושה יפה, אך ללא בולטות או תכשיטים מוגזמים. מלבד מחלות הילדות – חצבת ודיפתריה – סבלה מגיל עשר ממחלות ממושכות, שהתפשטו לסירוגין כמעט בכל איברי גופה. לדברי אמה, היא סבלה את כל המחלות הללו בסבלנות רבה. בשנת 1945, במהלך נסיעה לפרייבורג שבברמן, סבלה מזעזוע מוח כתוצאה ממטען שנפל עליה. תאונה מסכנת חיים פקדה אותה במהלך חופשה בשווייץ ביולי 1951. כאשר ניסתה לחצות את הכביש בוולדשוט שעל גדות הריין העליון, נפגעה בעוצמה רבה על ידי רוכב אופנוע והועפה באוויר, עד שנשארה שוכבת מחוסרת הכרה. בין פציעות קשות אחרות, היא סבלה מזעזוע מוח חמור. מכיוון שלא ניתן היה לפנות אותה, היא אושפזה בבית החולים בוולדשוט. בעקבות זעזוע המוח הופיעו אצלה התקפים קשים, שהחמירו עוד יותר לאחר שהועברה למקום מגוריה. זה היה עבור AEW תחילתו של טיהור נפשי, שעליו כתוב בכתבי הקודש: "אלוהים בחן אותה ומצא אותה ראויה לו. כשם שבודקים זהב באש, כך הוא בחן אותה ואז קיבל אותה כקרבן עולה" (ווש 3,6). זה היה עבור AEW גם ההכנה וההובלה אל מתנת הכריזמה שלה. בהתגלות הודיעה לה מרים הקדושה כי היא תירפא, ובדיוק ב-24 בנובמבר, שהיה אז עדיין יום חגו של "הדוקטור המיסטי", הקדוש יוחנן מהצלב, יחד עם הקדושה תרזה מספרד, הרפורמטורית של מסדר הכרמליתים. הריפוי אכן התרחש באופן פתאומי ומלא. מאותו רגע ואילך לא חזר עוד התקף. כל הרופאים, ביניהם מומחים, הכריזו כי המחלה היא חסרת תקווה וניבאו את מותה הקרוב. הימים הופרעו

לאחר ריפוי גופה, היא עברה סוג שונה לחלוטין של סבל שנשלח אליה משמים. היה זה סבל מסתורי של ייסורי ישו, ההלקאה, וכן סימני צליבה פנימיים, שלא נראו כלפי חוץ, בתקופת התענית, ובמיוחד ביום חמישי הקדוש ובוים שישי הקדוש של שנת 1952. בשעות אחר הצהריים המאוחרות של אותו יום היא נפלה לתוך עילפון דמוי מוות, כדי – ללא תרופות טבעיות – להתעורר שוב רעננה בחג הפסחא ולהשתתף בשמחת תחייתו של האדון. למרות בקשות חוזרות ונשנות מצד בני המשפחה, מעולם לא הגיע נציג מטעם הכנסייה כדי לצפות ולבדוק את האירועים הללו, כך שהדיווחים בנושא, שנשלחו בכל זאת למשרדי ההנהגה הכנסייתית, נטולי כל בדיקה וחסרי כל תוקף ראייתי. אני עצמי לא הייתי עד ישיר לאירועים הללו; נוכחותי אצל המשפחה הייתה קצרה ונדירה מכדי לאפשר זאת. עם זאת, ראיתי בגדים עם כתמי דם רבים ומאורכים, שיכלו בהחלט לנבוע ממכות שוט. גם רדיפה חיצונית ואלימה לא חסרה בתקופה זו. בערב ה-8 בינואר 1952 ביצעו ארבעה

התבצעה תקיפה על AEW, במהלכה ספגה מכה עזה בראשה מחפץ קשיח, שגרמה לה שוב לזעזוע מוח עם כאבים עזים שנמשכו זמן רב. אולם ההתקפים הקודמים כבר לא חזרו. חיי החזיונות הכריזמטיים שלה נמשכו מנובמבר 1951 ועד סוף יוני 1952, באמצעות התגליות תכופות של מרים הקדושה, של המושיע הסובל וגם של המושיע שקם לתחייה, של הקדוש יוסף, שדיבר אליה בשפה זרה (ארמית), וכן של הקדושה ג'מה גאלגאני. מאז נידויה בחג המולד 1951 הופיע שוב ושוב מלאך עם גביע ופתות לחם הקודש, אשר "הגיש את לחם החיים" באופן מסתורי לה ולכל מי שהתפלל עמה את מחרוזת התפילה בבית הוריה, כפי שכינה שליח האל עצמו את סוג הקודש הרוחני הזה. כאירוע אחרון ומסיים של חוויותיה החזיוניות, הוכרז לה על התגלותה של אם האלוהים והמושיע ב-1 ביולי 1952. ליום זה הובטח לה אות שיהיה גלוי לכולם, כדי שכולם יוכלו להאמין. הדבר היה אמור להתרחש ביער שמאחורי בית הקברות, לעיני כל. לבקשתה, הבטיחה לה אם האלוהים לבוא שוב, כפרידה, ב-2 ביולי, יום ביקור מרים, ובדיוק בבייתה.

היא חשה כי פרידה זו תהיה כואבת מאוד עבורה, ולא רצתה להיות חשופה למבטי האנשים. האם השמימית נענתה לבקשתה זו. ניתן לתאר כאן את אופיה ואת השקפתה הדתית רק בקווים כלליים, כפי שמאפשרת תקופת התבוננות קצרה יחסית. בחשיבתה ובשיקול דעתה הפגינה AEW ריסון, שלעתים גבל ברציונליזם, גם בעניינים דתיים. כך, עד לתקופת חוויותיה הכריזמטיות, היא לא רק דחתה את כל התופעות החדשות, אלא אף התייחסה בביקורתיות ללורד ולפטימה. לדוגמה, כאשר אחותה הבלתי רואה A, שהייתה חלשה במקצת,

לערוך מסע צליינות ללורד, אמרה AEW: "היה חכם יותר אילו הייתה נוסעת לאלגאו ומנוחה שם", אמירה שגררה לה נזיפה חריפה מצד אמה, יחד עם איסור על נסיעה לרומא, שהייתה רשאית לערוך. היא התייחסה בשלילה גם לחזיונותיה שלה, וקיוותה שאם האלוהים תעניק אותם לאחותה הצעירה, C. בתחום הדתי היא נרתעה מכל סוג של התלהבות יתר והדגשת רגשות. גם אז היא לא נמנתה עם המתפללים התדירים. אולם, כאשר התפללה, היא הייתה שקועה לחלוטין בעניין. הייתה לה רגישות טובה לדברים המהותיים באמת באדיקות הקתולית. בשיחה אחת היא הודתה לי בעדינות: "תמיד ראיתי במנחת המיסה הקדושה את התפילה היקרה ביותר. אם לא השתתפתי בה, הרגשתי שכל שאר מעשיו באותו יום אינם שווים דבר. אני יכולה לומר זאת: מעולם לא השתתפתי במיסה הקדושה מבלי לקבל גם את הקודש. הדבר היה נראה לי כמו דברי המושיע: 'המוזמנים לא היו ראויים לכך' (מתי 22,8). – היא התקשתה לאפשר לאחרים להציץ אל תוך חיי הנפש והתפילה הפנימיים שלה. כשהיא סיפרה לי כבדרך אגב על מורה דת חילונית שטענה שהתפילה המדיטטיבית מיועדת רק לאנשים משכילים, היא חייכה למשמע הדברים ואז שמחה כשנתתי לה חוברת על התפילה המדיטטיבית. לעתים קרובות היא הצליחה לישון רק כמה שעות בלילה. כשנשאלה כיצד היא מעבירה את השעות הארוכות של הלילה, היא ענתה: "אני חושבת." "זו אותה התשובה שנתנה תרזה הקטנה כילדה לשאלה מה היא עושה בשעות השקט שלה: לחשוב על אלוהים ועל גדולתו, על נוכחותו בכל מקום, על רחמיו ואהבתו, להודות לו ולאהוב אותו. היא ניחנה בנטייה אינטלקטואלית מובהקת ובכוח רצון חזק, ששניהם נכנעו והשתכנעו רק באמצעות טיעונים קפדניים ביותר. עם זאת, היא הייתה בעלת עליצות טבעית ושמחת חיים רעננה, והייתה פתוחה לכל דבר הגיוני ואמיתי. בנוגע להבנת בני אדם היא אמרה פעם: "אני רק מביטה בעיניים ובידיים, ואז אני יודעת מי עומד מולי."

בעניין ובשמחה היא התבוננה בטבע כבספר התמונות הגדול של אלוהים. כשישבת איתה במטבח בערב ושוחחתי איתה, היא קראה לפתע בשמחה עזה: "תראה, עכבר קטן! איזה חמוד! אני לא יכולה לפגוע בו. את בן אדם הייתי יכולה לנתח, אבל לבעל חיים קטן לא הייתי יכולה לפגוע." אמה סיכמה פעם את דעתה על א.א.ו. כך: "שתי תכונות היו לא.א. כבר מנעוריה:

סבלנות בלתי נלאית בסבל, שבו היא מעולם לא אמרה דבר עד שלא יכלה יותר – והיא סבלה כבר מגיל עשר – בנוסף לאהבת הזולת עצומה ורחומה, שרוצה לעזור בכל מקום." אך יכולתי להבחין כי הנערה, דווקא בכל הנוגע לתכונה האחרונה, לא הובנה לעתים קרובות ולפעמים גם הייתה קשה להבנה. כך אמרה לי אמה, שגם היחס הזה

של א.א. כלפי צעיר שאיתו הייתה מאורסת זמן מה (ללא ידיעת בני המשפחה) נבעה יותר מחמלתה העצומה, משום שהוא היה חולה והיא רצתה לעזור לו. א.א. הייתה ילדה אנושית שנאבקה בחיפוש אחר תובנה, ובדברים רבים עדיין לא הבשילה, באותן שנים, 1952–1953. מזג הסוער והכעסן המשיך להציץ לה עוד זמן רב. נטייה לעקשנות, רחמים מוגזמים, וביטחון עצמי שלעיתים התעלם מגבולות התבונה עדיין יכלו לגרום לה ניסיונות קשים. כמו כן, לא נלחמה בנחישות מספקת בכמה הרגלים, שנוצרו ככל הנראה במהלך מחלתה הממושכת, ומכאן נבעו לה קשיים לא מעטים. דווקא באותה תקופה הייתה זקוקה ליד תקיפה, שהייתה מובילה אותה בחמלה מבינה אך גם בנחישות רבה לא פחות. אך דווקא הגישה המוזרה של הגורמים המדוברים כאן סיכלה זאת. באשר ליחסה כלפי הכנסייה, היא נותרה נאמנה לה למרות החוויות המרות. אמנם, ייתכן שבמאבק הקשה על הערכה ודיווח נאמנים לאמת של האירועים הכריזמטיים סביבה, היא לא תמיד מצאה את המידה הנכונה. היא נשאה בלבה יראת כבוד עמוקה כלפי הכהונה כשלעצמה והייתה מלאה בהערצה שמחה כלפי האב הקדוש, פיוס ה-12 באותה עת. לפיכך, היא חשה את הכאב הנפשי הגדול ביותר בשל עונש הנידוי שהוטל עליה ועל בני משפחתה ללא כל בסיס. באמצע יוני 1952 פנתה שוב במכתב אל הרועה הרוחני שלה בספ. וביקשה שתורשה להציג את כל הדברים בשיחה אישית. היא הביעה תקווה כי עם היכרותו עם המצב האמיתי, כבוד הרב בוודאי יבטל את העונש שהוטל. אולם היא לא קיבלה תשובה. ייתכן שהמכתב, אף שהופנה באופן אישי אל הרועה הרוחני, לא הגיע לידי. מכיוון שהוראה של רשויות הכנסייה אסרה עליו, החל מתחילת אוגוסט 1952, כל עיסוק נוסף בפרשת AEW, לא יכולתי עוד להפעיל משם ואילך כל השפעה מייעצת או רוחנית, ושמרתי על שתיקה בפומבי במשך דור שלם. אולם, מאחר שעל פי צו אפיפיורי (A.A.S.)

58; 1966) כבר אין איסור לפרסם דיווחים על התגלויות וניסים ללא אישור הדפסה כנסייתי, ראיתי זאת כחובת מצפון להעיד על האירוע האוקריסטי שחוויתי וצפיתי בו מקרוב, עוד בטרם אעזוב את העולם (אני בן 78

(על האירועים האוקריסטיים שחוויתי וצפיתי בהם מקרוב. - נראה כי בבסיס כל המתרחש סביב AEW עומדת תוכנית מסתורית של אלוהים, שאמורה לשקף בדרך כלשהי את הנסיבות הכנסייתיות של תקופתנו, אך הקשרים הפנימיים והמאפיינים הייחודיים שלהן יהיו מובנים כראוי רק לאחר שהמרקם הפנימי והחיצוני כולו יגיע לסיומו. יהי רצון שאלוהים יקרב את הרגע הזה.

IV. דו"ח על היווצרותו של סימן הדם של " " עם תיעוד

מצולם אותנטי

א. ההכנות האחרונות לקראת אות הפלא שהוכרז ל-1 ביולי 1952, נדרשה AEW, על פי הודעת מלאך, להכין פיסת בד גס בגודל 40/40 ס"מ. מכיוון שהעלמה AEW כבר הכירה אותי במכתבים ובאופן אישי, היא שאלה את מרים הקדושה בחזיון ב-31 במאי ושוב ב-13 ביוני 1952, האם הכומר הזה צריך להיות נוכח כאשר יינתן האות. בתגובה קיבלה את התשובה: "הייתי רוצה שהוא יהיה שם." בעקבות זאת החלטתי להגיע ל-R-1 ב-1 ביולי 1952, על אחת כמה וכמה משום שיכולתי לנסוע ברכב עם מכרים. אבל אני עצמי לא ידעתי עד אז דבר על הבד, ובוודאי שלא מה הקשר שלו לכל העניין. רק ב-1 ביולי, בסביבות הצהריים, גילתה לי AEW שהיא חייבת לתת לי בד קטן; מרים הקדושה ציוותה כך.

היא מסרה לי אותו אז בבקשה שאבחן אותו היטב, כדי לוודא שאין עליו דבר. הוא היה בצורת קורפורל, כמו זה שהכומר מחזיק במיסה הקדושה כדי להניח עליו את

את הגביע. הייתי אמור לקחת את המטפחת לשעת ההתגלות, ולהעניק לה אותה רק אם היא תבקש זאת במהלך ההתגלות. אולם, הייתי אמור להראות אותה לכל הנוכחים ממש לפני כן, ולהעביר אותה מיד ליד, כדי שכולם יוכלו להשתכנע שהוא אינו חתום או מסומן בשום צורה.

את יום ה-1 ביולי 1952 בילתה AEW בהכנות שקטות לקראת השעה הגדולה. היא סבלה גם מפיתויים עזים מצד האויב הרשע, שביקש לעורר בה רתיעה וייאוש. מאבק זה הלך והתעצם ככל ששעת ההתגלות המובטחת הלכה והתקרבה. ניסיתי לנחם אותה בהתייחסות לישו בהר הזיתים, שסבל הרבה יותר ממנה.

2. בדרך אל אתר ההתגלות

בסביבות השעה 20:00 יצאו מכריהם של בני משפחת ו.פ.ק., בקבוצות

קטנות כדי לא למשוך תשומת לב, אל בית הקברות שב

בשולי היישוב, ומשם אל היער, שאותו ציינה מרים הקדושה כמקום ההתרחשות, כ-2/1 ק"מ מאחורי ה-

בית הקברות. יחד איתם הלכו גם העורך הראשי ו. ש. והצלם שלו א. ה.,

שהגיעו איתי. הם התקבלו באגרופים מורמים (תמונה) ואיימו עליהם לשבור

את המצלמות שלהם

אם יעזו לצלם. בשעה 20:30 הצטרפה גם א.א.ו., בליווי אמה (האב נשאר בבית כשומר), אחיותיה ואחיה. גם אני הצטרפתי אליהם. בקושי הספקנו לסגור את דלת הבית מאחורינו, וכבר נשמעו קריאות הגנאי והלעג. עם זאת, המשכנו בדרכנו עד שהגענו ליציאה מבית הקברות לכיוון היער. שם התייצבה מולנו שרשרת סגורה של גברים, אשר

בכוח מלהעזוב את בית הקברות ולהמשיך בדרכנו.

את הגידופים והעלבונות שצעקו לעברנו אי אפשר לחזור עליהם. חלקם אף נתנו לעצמם להיסחף לתקיפות פזיות נגדי. שאלתי אותם מי נתן להם את הזכות לחסום את הדרך הציבורית בפני אנשים שלווים, וביקשתי לראות את סמכותם המשטרתית. התשובה הייתה מהומה רועשת בין קריאות: "אנחנו מאגודת קולפינג". "כופר באלוהים, כלב שקרן" וכינויים דומים אחרים הוטחו לעברי. כשבקשתי שוב שיפנו לי את הדרך, תקפו אותי שוב באלומות ודחפו אותי לאחור. לאחר בקשה שלישית, שגם היא הייתה לשווא, הדגשתי שאני רוצה לדבר עם השוטרים שנכחו במקום ההתקהלות. לאחר ניסיונות חוזרים ונשנים הצלחתי בכל זאת לפרוץ את מערך האחים מקולפינג. תחת מסע ייסורים מתמשך של איומים באגרופים ובמקלות, הגעתי לבסוף למפקד המשטרה. זה ניסה אז, בכוחות בלתי מספיקים בעליל – שוטר אחד ופקח יערות אחד – לרסן את ההמון הזועם שמנה מאות אנשים. במיוחד היו אלה בני נוער, שהתנהגו באופן שאי אפשר לתאר כלפי 40–50 המתפללים השלווים שהתאספו במקום ההתגלות. הראיתי לשוטר את תעודת הזהות שלי ואת תעודת מחנה הריכוז שלי, וביקשתי ממנו לפנות לנו את הדרך אל בית הקברות, שכן רצינו להגיע לשם כדי להתפלל באופן פרטי. בתגובה הסביר לי השוטר, שהגיע בלבוש אזרחי, כי רשות היערות אסרה על כל התקהלות ואירוע כאן ביער. (עד כדי כך הגיע ההשפעה של המתנגדים). הבטחתי כי איננו מתכוונים לקיים לא התקהלות, לא נאום ולא אירוע, אלא רק להתפלל. חזרתי על בקשתי שיפנו לנו את הדרך, שהיא דרך ציבורית לכל אזרח. אז חזר הפקיד איתי לבית הקברות. שם התבצר הקהל עוד יותר והגיע לדרגת קנאות עזה, כשראה אותי מגיע עם הפקיד. הפקיד קרא עתה לאנשים, אם כי לא באופן נמרץ במיוחד, לפנות את הדרך. שאגה אדירה הייתה התשובה. פניהם של האנשים הללו התעוותו אז לפרצופים שטניים. על כך הסביר לי הפקיד: "אתה רואה, זה בלתי אפשרי, המהומה רק הולכת וגוברת. לא נותר אלא שתחזרו הביתה."

כך נאלצתי להיכנע לאלומות ולצאת עם מלוויי בדרכנו הביתה. ביקשתי מהשוטר שיספק לנו עד לשם. יללת ניצחון צורמת וגל נוסף של גידופים מצד היריבים ליוו אותנו. שמעתי כיצד כמה בריונים צועקים על השוטר שהגן עלינו מפני התקיפות הקשות ביותר: "האם אתה באמת מאמין בזה, רק אתה בצד שלהם?" כשאמרתי שזו התנגדות מאורגנת, השיב השוטר: "אבל לא מצדנו." הבטחתי לו: "אנחנו מכירים היטב את המארגנים." עם זאת, עדיין לא ויתרתי על כוונתנו להגיע לסלע ההופעה. לאחר שעה של חקירה בתחנת המשטרה והגשת תלונה פלילית

מצדי, שהגשתי בגין העלבה פומבית והתעללות, נסעתי עוד באותו לילה בסביבות השעה 11 במכונית שהושאלה לי לפי, כדי לבקש את עזרת המשטרה הצבאית. למרות שיחה ממושכת, זו לא הייתה מוכנה להתערב, שכן הקפטן הבטיח כי הוא רשאי להתערב רק אם מעורבים בכך אזרחים או חיילים אמריקאים. רק בסביבות השעה 24.00 חזרתי לבית הוריה של א.א.ו., שם הצלחתי להגיע לדלת הכניסה רק בעזרת המשטרה. כשנודע לי שמספר נשים ונערות עדיין לא חזרו ממקום ההתכנסות, יצאתי שוב ליער בחצות בליווי משטרה. שם מצאתי את הקבוצה המפוזרת עדיין מוקפת בהמוני מתנגדים, גברים ונשים, שהציקו להן קשות. ביקשתי מהן לבוא איתי הביתה, ותחת עלבונות נבזיים ביותר מצד ההמון הגענו לאחר חצות לבית ה-Wfk.

בינתיים, מלאך הודיע לרואה החזיונות כי אות השמים יינתן עוד באותו לילה, וכי עליה להיות בחדרה בבית. במקום התכנסו כ-60 מתפללים, ועמם החלה AEW להתפלל את מחרוזת התפילה. בין הנוכחים היו אנשים מכל שכבות החברה ובכל הגילאים, קתולים, אך גם כמה בני דתות אחרות. לבקשת אם האלוהים, אחותה הצעירה ביותר, C. (בת כ-15), הייתה אמורה לכרוע משמאל, ואני מימין ל-AEW, ולא לזוז ממקומנו במשך כל האירוע. - הבאתי מהבית את הקודש לחולים, שכן AEW לא יכלה לקבל את הקודש זה זמן רב, והנחתי את הקודש הקדוש בפיקסית הקטנה על המזבח הביתי המקושט והמואר בנרות, כפי שמקובל בטקסי הקודש בבית. לכן התפללנו, ככל האפשר על ברכינו, לפני הקודש הקדוש ביותר את מחרוזת התפילה (ראו תמונה בעמ' 22). אך מה התרחש בחוץ? המתנגדים הקנאים כלל לא חזרו לבתיהם, כפי שהנחנו. הם התקבצו מול הבית והמשיכו לעמוד בעמדתם העוינת תוך שאגות לעג. אבנים הושלכו לעבר הבית. בסביבות 00:30 החל הפגזה על כל החלונות. קריאות פחד נשמעו בין שורות המתפללים. רצינו להתקשר ליחידת התקיפה, אך לא היה אפשר לצאת מהבית. רק לאחר ששכן טוב הלך מיוזמתו למשטרה וביקש תגבורת, נרגעה בהדרגה המהומה הנוראה. אך קבוצות נסתרות עדיין נותרו במקום.

3. קבלת פנים ביער שמאחורי בית הקברות

האגרוף המורם בחזית מרמז על מה שמצפה למתפללים. מאחור, במרכז, ניתן להבחין במפקח יערות, ומשמאלו כומתנו של שוטר. מימין מקדימה כבר עומדות "נשות קבלת הפנים" כבר מתכוננות.

משמאל, בחזית, שני צעירים נבונים עומדים לעזוב, ידיהם בכיסי המכנסיים, כסימן לכך שאינם מעוניינים לקחת חלק פעיל.

4. נימוסם של היריבים

זו אינה מותירה דבר להיאחל ואינה זקוקה להסבר.
הנה רק קטע קטן מההמון הסוער. לא ניתן היה לצלם תמונות טובות יותר בשל הטרדת הצלם – וגם

לא היה צורך בכך. במעלה המדרון היערני משמאל נמצא קיר הסלע שבו התרחשה ההתגלות. זה כבר ימים רבים שהנבלים מחללים אותו בצורה הנוראה ביותר ומכתמים אותו בכתובות גסות ביותר. – מאחורי השיחים מימין ניתן למצוא בערך את בית הקברות, עם שורות ארוכות של קברי לוחמים מקרבות הגבול של 40/1939.

מאחורי היער, יותר לכיוון ימין, שוכנת העיירה.

5. מצור לילי על בית ה- Wfk

הנה עוד אחת מהסצנות השקטות ביותר, שבהן הצליחו לצלם בכלל. מקדימה, צופים שקטים. מימין, לכיוון הבית, מקשיבים במתח למה שמתרחש בפנים. האם המצב כאן דומה לזה שהיה לפני 2000 שנה סביב גבעת הגולגולתא? יריבים מוצהרים, מלאי שנאה, אכזריות, לעג ובוז. סקרנים רבים, אדישים, אך גם כמה מהורהרים.

כמו שנאמר: "כשהמונים, שהתקבצו לצפות במחזה הזה, ראו את המתרחש, הם הכו על חזהם ושבּו על עקבותיהם" (לוקס 23:48). – מי ייתן ו שרבים מהנוכחים כאן "שובו", יסתכלו פנימה, ויפנו אל שה האלוהים הצלוב והמדמם.

6. תחילת האירוע הכריזמטי

זה היה לקראת סוף תפילת המחרוזת, כאשר לפתע השתנה מראה ה-AEW. ספר התפילה החליק מידיה. עיניה נפקחו לרווחה ונמשכו אל משהו נשגב עד אינסוף. פניה נראו כאילו אור על-טבעי שוטף אותן. מבטן שיקף את הגדולה והיופי הבלתי נתפסים שהופיעו לנגד עיניה הרוחניות. מלכת השמים ירדה, בין צלילי שיר לורד: "אווה, אווה, אווה מריה", ששרים המלאכים המלווים, בשפע אור שמימי אל משרתתה בעמק הארץ

ירד. השעה הייתה 00:40 בלילה שבין חג "הדם היקר" לחג "ביקור מרים" בשנת 1952. ידידי העיתונאי התיישב בין המתפללים, בעוד שצלמו הציב את המצלמה שלו במרחק מטר אחד משמאל למזבח הביתי. בחוויה החזיונית האחרונה הזו, שנועדה מלכתחילה על ידי השמים לציבור הרחב, איפשרה AEW לצלם להיות נוכח, כדי שיהיה בידיה חומר ראיתי בלתי ניתן לערעור לצורך הערכת האירוע. בעבר היא תמיד סירבה בתוקף לצילום מצבי החדש שלה. – משמאל בתמונה, על המזבח הביתי, הקודש הקדוש ביותר (סעודת הקודש לחולים); מימין "אור נצחי" קטן, נרות ופרחים; ממש מקדימה

האחות הצעירה ביותר שלה, C, לאחר מכן AEW, ומימין מאחור – המחבר.

7. במראה של הצלוב

לצד מרים הקדושה, רואה כעת AEW בסקרמנט הקדוש ביותר את המושיע הצלוב במלוא דמותו, מכוסה כולו בדם. היא רואה אפוא את "שה האלוהים כמשחוט", כפי שראה אותו תלמיד האהבה בספר ההתגלות (התגלות 5,6). מלאת כמיהה היא מרימה את ידיה, כאילו רצתה להוריד את האהבה הצלובה מעץ הייסורים ולחבק אותה בזרועותיה. כאב ואהבה מתבטאים באותה מידה על פניה, אשר נלכדו ונשבו עד לנימי נשמתה ממה שראתה. – מחרזת התפילה החליקה מידה אל זרועה. על המזבח הקטן שבבית, מאחורי לחם הקודש, ניצב פסל (שאינו נראה היטב) של מרים הקדושה מלורד, שלפניו נהגה המשפחה עם מכריה לערוך את התפילה הערבית הביתית בצורת תפילת מחרוזת התפילה המשותפת. מימינו, פסל של לב ישו. פרחים, נרות ומנורות משלימים את קישוט מקום התפילה הביתי.

8. למראה כפות רגליו המדממות של ישו

זוהר האור השמימי כבש את חושי ה-AEW עד כדי כך, שהם אינם רגישים לעולם החיצוני. בעיני החוזה נעלם כל מה שניתן להבחין בו מבחינה חיצונית: קירות החדר, המזבחות הקטנות, הפסלים, הנרות, הפרחים והאנשים. היא אינה מגיבה לשום דבר מכל אלה. גם השליח, בחזון גן העדן שלו, לא ידע אם היה "בתוך גופו או מחוץ לגופו" (2 קורינתים 4:12). - מבטה של א.א.ו. היה מרותק כולו לפצעים המדממים של הצלב, אותם ראתה מקרוב מתחת להוסטיה הקדושה, אף על פי שאחר כך לא ידעה כלל כי התכופה מתחת למזבח הקטן שעליו הונח הסקרמנט הקדוש ביותר. גם לאחר מכן, כאשר אספה את הדם הקדוש במטפחת, ראתה אותו זורם אך ורק מפצע הלב של ישו, ולא מהלחם הקדוש עצמו. היא ראתה דווקא בלחם הקדוש את כל המושיע המקריב את עצמו על הצלב. המקריב את עצמו על הצלב.

9. נשיקה לרגלי הצלוב

בעקבות בקשתה של מרים הקדושה, שאמרה לה בחזיון את כל מה שעליה לעשות, AEW מתכופפת כאן מעל הפרחים ומנשקת ביראת כבוד את רגליו של המושיע, הנראות לעיניה. לאחר מכן פנתה אלי בשתיקה, משכה אותי בזרועי קדימה, ומבטה האילם

הזמין אותי לעשות כמותה, אף על פי שאני עצמי לא ראיתי דבר. אז קמה AEW, ואני, כעד הבא בתור, צפיתי בה מרימה את ראשה אל המקום שבו ראתה את לבו המדמם של הגואל. היא פתחה קלות את פיה והוציאה את שפתיה קדימה, כאילו רצתה לשתות משהו הזורם מלמעלה. הדבר היחיד שיכול היה לבוא בחשבון כאן הוא דם המושיע הזורם מהלב הנקבוב, ובמקרה זה יש להבין את דברי ישוע במובן המילולי שלהם: "מי שאוכל את בשרי ושותה את דמי", וכן: "דמי הוא משקה אמיתי" (יוחנן 6:55-6). האם רצה המשיח להוכיח כאן, בתהליך כריזמטי-חזיוני, בעידן שלנו שבו האמונה דלה, כי נוכחותו בסקרמנט האוכריסטי יש להבין, מבחינת הבשר והדם, באופן

"realiter et essentialiter"?

10. הגשת המטפחת לאם הקדושה לנשיקה

זמן קצר לאחר מכן לחשה לי AEW: "המטפחת, המטפחת." אז שלפתי אותה מכיס החזה שלי. פרשתי אותו לעיני כל המתפללים שנכחו במקום, והעברתי אותו, כפי שהוטל עליי, מיד ליד, בבקשה שיביטו בו היטב ויבדקו אם אין עליו ציור או חותם כלשהו. חלקם החזיקו את המטלית מול מנורת החשמל, מעטים שפשפו אותה באצבעותיהם, אך איש לא הצליח למצוא דבר. לאחר מכן קיפלתי את הבד שוב, כפי שהכומר מקפל את הקורפורל במהלך המיסה הקדושה. כך מסרתי אותו ל-AEW, שעדיין הייתה במצב של חזון. בפנים קורנות משמחה היא הרימה אותו תחילה כלפי שמאל (תמונה), כאילו היא מושיטה אותו למישהו כדי שיביט בו או יגע בו. כפי שהוסבר לאחר מכן, גבירתנו ביקשה לנשק את הבד. לאחר מכן ירדה AEW עם הבד המקופל למטה, שם ראתה עדיין את רגליו המדממות של הצלוב, והניחה את הבד עליהן. התבוננתי בזה בקפידה, אך לא הבחנתי בשום שינוי או תופעה כלשהי בבד. – לאורך כל האירוע לא הסרתי את עיניי מהבד ולו לרגע. גם המתפללים שמרו עליו כל הזמן. כל מיומנות אצבעות, הונאה או רמאות, או אפילו החלפה במטלית אחרת, נשללות לחלוטין. למעלה מארבעים עדים ראייה אישרו זאת בחתימתם תחת שבועה. (רשימת העדים נמצאת עד היום אצל המחבר.)

11. מבט לאחור על המתפללים בבית " "

עיניהם של למעלה משישים המתפללים בסלון ובחדר הסמוך עוקבות במבט קבוע אחר כל תנועה, כל תנועה המתרחשת מלפנים, ליד המזבח הקטן שבבית. אלה אנשים ממעמדות שונים, מבוגרים וצעירים, כאשר האחרונים אף מהווים את הרוב, נשים וגברים. כל דבר חשוד, ולו הקל ביותר, היה מתגלה מיד. בנוסף, המצלמה והפלאש של הצלם, שמצלמתו תיעדה כל סצנה מהאירוע באובייקטיביות בלתי מתפשרת, תקתקו ללא הרף. - במרכז עמדה אמו של ה-AEW, מימין מאחור גן מומחה, לפניו אחותו, בקצה הימני זרועו של סטודנט לחינוך, משמאל, כורעת לפני האם, אלמנתו של קצין שנפל בקרב, ובקצה הימני הקדמי מהמרכז נערה בעלת מצח רחב, שחוותה חוויה כריזמטית. מבין האנשים, למיטב ידיעתי, 15 היו מרודאלבן עצמה, 10 מפּימאזנס, 4 מפהרבאך, כמה מריטרסהיים וקייזרסלאוטרן, 2 מנירנברג, 4 מניומארקט/אופ.

12. השעה הגדולה של האהבה הצלבנית

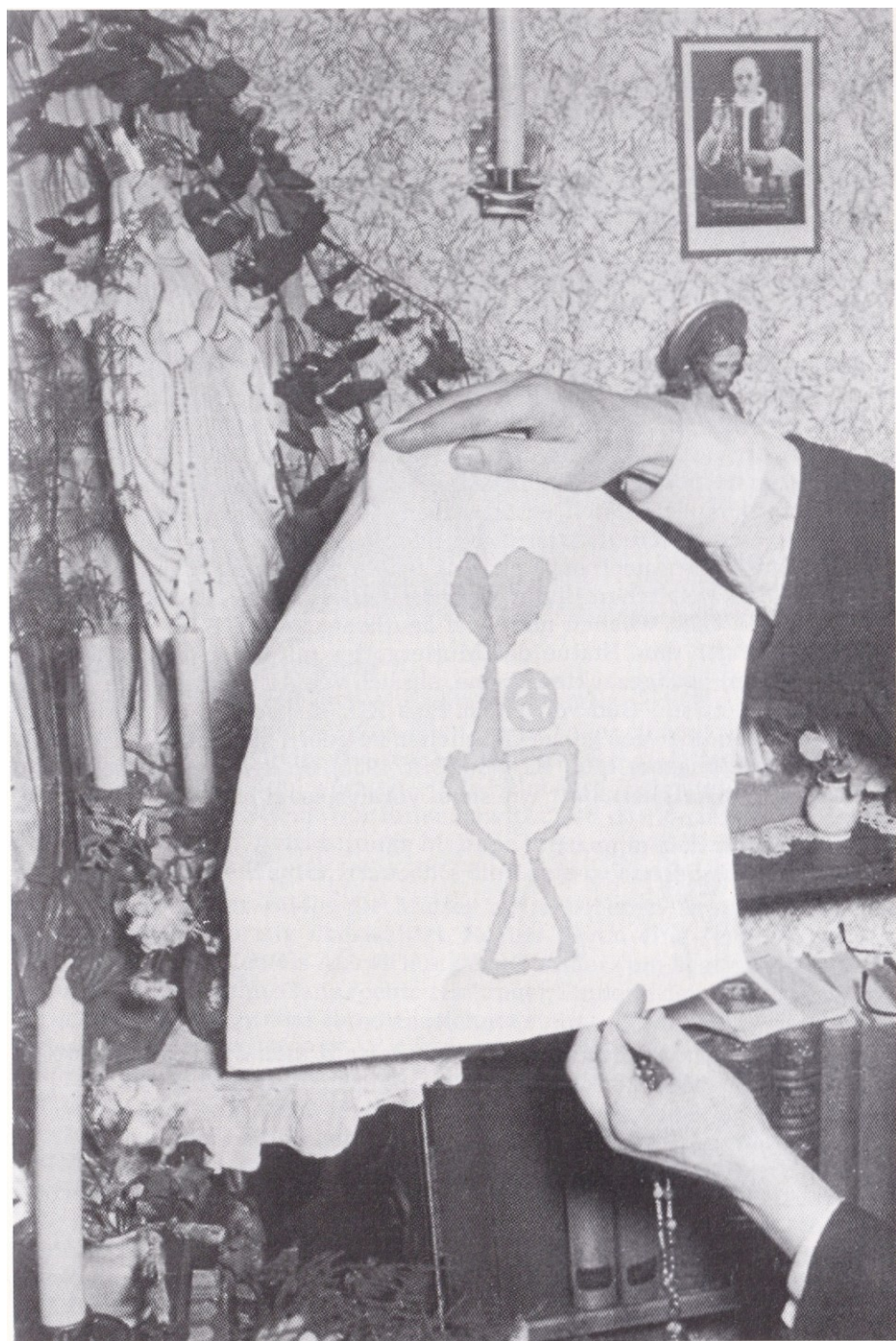
לאחר שהקדושה מרים קידשה את המטפחת הקטנה בנשיקתה, אמרה ל-AEW: "ובכן, ילדתי, אספי במטפחת את הדם הזורם מלב בני". על כך לקחה AEW את המטפחת המקופלת בשתי ידיה והרימה אותה תחילה בעמידה לעיני כולם, אל המקום שבו ראתה את צדו המנוקב של המושיע הצלוב מעל לחם הקודש. שקט קדוש השתרר בחדר, שנקטע רק על ידי תפילת חירום קצרה: "שלום לך, דם קדוש, בוא והועיל לנו ולנשמות המסכנות." – היה לי נדמה שאני שומעת משהו נוזלי מטפטף על המטפחת המונפת. באותו רגע ראיתי כיצד נוצר כתם כהה על הבד הלבן, שהלך והתרחב לנגד עיניי. זה היה, כפי שסיפרה מאוחר יותר הרואה, תחילתו של האות שהוכרז משמיים. – לאחר זמן קצר כרעה AEW שוב על ברכיה, פרשה את הבד והחזיקה אותו מתחת לסקרמנט הקדוש ביותר, שעדיין היה מונח על המזבח הקטן בבית (תמונה). בידיים פתוחות ובאצבעות מושטות היא החזיקה רק את שולי הבד בקצה הקדמי של שולחן המזבח הקטן, בעוד החלק הגדול יותר של הבד נפל חופשי לאחור (תמונה). ככל הנראה, AEW נרתעה מלגעת במרכז הבד מתוך יראת כבוד כלפי מה שהיא עצמה כבר ראתה שם מתהווה באופן פלאי.

הסיבה הפנימית לכך שהחזונה פנתה מהמראה הכריזמטי של הצלוב אל לחם הקודש הייתה, כי הקשר הסיבתי של התהליך המיסטי עם הקודש הקדוש ביותר, שבו היה המשיח נוכח באמת ובמהות בבשר ודם, ומליבו האוכריסטי אכן נשפך זרם הדם אל הבד, היה צריך

ניתן לכנות את הסצנה הקדושה הזו "השעה הכהנית" בחייה של AEW. היא, שמראשית נעוריה לא טיפחה משאלה עזה יותר מאשר הזכות להיות, ולו פעם אחת למשך שעה, כוהנת של האדון – כבר כילדה היא תמיד רצתה להיות נער – זכתה לכבוד מהכוהן הגדול הנצחי עצמו, לקבל מחדש את דמו היקר של הקורבן מליבו המנוקב, למענה ולמען הנצרות, שדווקא באותה עת החלה להתקרר באמונתה באוכריסטיה.

13. המהומה בגיהנום; יריות מצליפות בין שורות המתפללים ברגע הקדוש ביותר, כאשר השמים נפתחו מעל הקהל המתפלל וסימני הנס הראשונים החלו להופיע, בחוץ השתוללה מהומה. היה זה מצור של ממש על הבית. אף אחד מאיתנו לא יכול היה לצאת מהבית מבלי לסכן את חייו כדי להזעיק תגבורת משטרתית. מתקפה פרועה של אבנים, מקלות עץ ובקבוקים החלה מכל עבר על הבית הקטן. זעמם של ההמון הסוער גבר והפך לסופה משתוללת, ואיים לפרוץ לתוך הבית כולו. כל החלונות נופצו, והם ניסו לפרוץ את דלת הכניסה. ובאותו הרגע שבו ראיתי את כתם הדם הראשון על הבד, נשמעו יריות משני הצדדים שחלפו דרך החדר. האנשים המבועתים שלנו צרחו מפחד והשליכו את עצמם על הרצפה (מימין בתמונה), כדי שלא יפגעו מהכדורים. הרגעתי אותם במילים: "אל תפחדו; הנס כבר מתקרב!" – גם מעשה הזוועה הזה של האויבים תועד במצלמה, בצורה נאמנה ובלתי ניתנת לערעור יותר מכפי שיכולות להעיד לשונות בני אדם. למחרת הגשתי תלונה במשטרה בגין תקיפה מסכנת חיים, אך מאוחר יותר נאלצתי, על פי פקודה חמורה, למשוך את התלונה, - "Nos habemus legem, et secundum legem debet mori" (יוחנן 19:7), הפסוק התנ"כי המאלף הזה עדיין לא בוטל גם היום.

14. במבט ראשון על סימן השמים של ה-

AEW קיפלה את הבד שוב ועשתה איתו כמה תנועות הלוך ושוב בשולי המזבח הקטן, כאילו רצתה לאסוף משהו נוזלי בעזרת הבד. עם זאת, היא המשיכה להביט ללא הרף כלפי מעלה, שם ראתה את לבו המדמם של ישו. באותו רגע כרעתי ברך ממש לצדה וראיתי נוזל כהה ניתז קדימה ברצועה צרה ומתמזג לצורה שלא הצלחתי לזהות עדיין. הנוזל (הדם) זרם בעוצמה כה רבה, עד שהותיר עקבות בולטות גם על גבו של הבד המקופל. בניגוד לחוקי הטבע של כוח הכבידה והתנועה, זרם הדם מעבר לקיפולים של הבד המקופל והמשיך לזרום בחלק התחתון של החלק המקופל. – לאחר מכן לקחה הרואה את הבד, החזיקה אותו שוב כלפי מעלה משמאל, כדי שהאם הקדושה תנשק אותו. אז לחצה אותו קלות אל חזהה מתוך התרגשות מלאת יראת כבוד ואהבה מסורה. לאחר מכן מסרה לי AEW את הבד, שעדיין היה סגור. פתחתי אותו ומצאתי בתוכו לב שנוצר מדם טרי, שממנו נובע זרם דם, גביע, ומעליו, כאילו מרחף, הוסטייה גדולה יותר, שחוצה אותה צלב. הדם המשיך לטפטף לאט בשוליים לנגד עיניי. חשבתי גם שאני מריח את הריח המתוק של דם טרי. ריח זה חשתי מאוחר יותר, לאחר שבועות, בצורה ברורה הרבה יותר. – בתמונה משמאל, מאחורי הבד המוכתם בדם, פסל של מרים הקדושה עם כתר משונן (שנראה מעט בקושי), בדומה לאופן שבו ראה אותו AEW. מימין על הקיר תמונה של האפיפיור פיוס ה-12, שנראה כאילו הוא מעניק את ברכתו הכהנית על כל המתרחש. AEW נפטרה ביום הלוויתו של פיוס ה-12 (13 באוקטובר 1958), שבו "כל הפעמונים בעולם צלצלו", כפי שניבאה.

15. ההשפעה על קהילת המתפללים של " "

כשהרמתי את הברך עם סימן הנס הטרי כדם והראיתי אותו לנוכחים, צמרמורת של זעזוע עמוק ביותר עברה בגופם של כולם והתבטאה בזעקה רמה. הם התפללו, התייפחו ובכו לנוכח הבלתי נתפס, שכול-יכולתו של אלוהים חוללה לנגד עיניהם באותה שעה, ושעכשיו ראו במו עיניהם. גברים צעירים וחזקים קרסו על ברכיהם והתייפחו כילדים. ניסיתי להרגיע את האנשים.

במרכז התמונה נראית האם בזרועות מורמות, המומה מהזעזוע הנפשי. מימינה אישה צעירה, שעל פניה ניכר שלוה פנימית משמחת כתוצאה מהנס. בקצה הימני סטודנט צעיר, שההלם הנפשי ניכר על פניו ובידו.

זמן קצר לאחר התרחשות הנס פרץ לחדר גבר זר לחלוטין ודחף את דרכו עד קרוב מאוד אל הברך. עמדתי לפניו כדי להגן עליו. האיש השליך מבטים זועפים ולועגים על האות הקדוש ועשה תנועה כאילו הוא מתכוון לתפוס אותו. הגנתי עליו ולא נתתי לו לגעת בו או לצלם אותו. כמו כן, יד חדרה מבעד לחלון הפתוח למחצה ושלחה את ידה פנימה בעיוורון, כאילו רצתה להושיט יד אל הברך. נזכרתי באזהרתה של אם האלוהים, שעלינו להיזהר; שכן יבואו אנשים שירצו לקחת מאיתנו את הברך. הגיהנום ומשמר שלו ידעו וחשו מה מתרחש כאן מבחינה אלוהית, והיו נכונים לגנוב אותו ולהשמידו.

16. במבט מאושר על סימן השמים של " "

לאחר שחזרה מהאקסטזה, רואה כעת AEW בעיניים ארציות את אות הפלא שניתן לה מהשמים. מאושרת כילדה, היא מביטה באושר עילאי במתנת השמים שלה. את אות האהבה והכל-יכולת של המושיע, הכתוב בדם לא ציפתה לו; היא חשבה דווקא על סצנת ורוניקה. אז מעניק לה ישו את לבו, שאהבתו השופעת נשפכת בגביע ובלחם הקודש, סמלי הקורבן הקדוש של המיסה, הכול כתוב, מעוצב ונרכש בדם היקר של שה האלוהים. הרי AEW ראתה מאז ילדותה את קרבן המיסה הקדוש כתפילה היקרה והיעילה ביותר. - משמאל לבסיס הגביע טיפת דם מבודדת. מהפינה הימנית של בסיס הגביע יוצא קרן דם דקה עד לקצה הבד. נראה כי כאן התנגש הדם הזולג מצד ימין של הגביע בעוצמה רבה כל כך עם הדם המגיע מבסיס הגביע השמאלי

עד כדי כך שהוא ניתז בזרם דק וארוך זה. (למרבה הצער, ניתן להבחין בכך רק בקושי בתמונה זו.) צילמתי את הבד הקדוש שוב בשעה 2 לפנות בוקר. עשיתי זאת שוב בסביבות השעה 4 לפנות בוקר. סימני הדם קיבלו את צורתם הסופית רק בשעות הבוקר של ה-2 ביולי, כאשר הדם הטרי בתחילה התייבש יותר.

17. בתפילה שקטה

שהינו זמן מה ביראת כבוד דוממת מול כתם הדם. לאחר מכן קראתי להורי הילדה הכריזמטית, כדי שיוכלו להתבונן מקרוב בסימן הנס שהשמים הפקידו בידי בתם. בוכים ומנסים לשלוט ברגשותיהם, כרעו ההורים היקרים ברך מול האות השמימי, שנטף מדם הגואל הטרי. לאחר מכן הורשו גם שאר האנשים להתקרב ולמלא את חובת ההערצה שלהם. – מריה הקדושה עצמה, בהופעתה, כרעה ברך מול סימן הדם הקדוש של בנה האלוהי.

בגלל האנשים הרבים בחדר וליל הקיץ המחניק, היינו ספוגים בזיעה. יצאתי לחצר לשאוף מעט אוויר, בעוד AEW החליפה בגדים בחדר הסמוך. לאחר זמן מה היא הופיעה שוב לתפילה, לבושה בשמלה כחולה כהה. לפי בקשת מרים הקדושה, היינו אמורים לבלות את כל הלילה בתפילה מול האות הקדוש. התפללנו את מחרוזת התפילה, ובמהלכה היה בד הדם פרוס על המזבח הקטן שבבית. – מימינה אחותה A.

18. "לחם החיים" מידי מלאך לחברה של AEW מ-

שוב השתנה מראה ה-AEW במהלך תפילת מחרוזת התפילה, אם כי לא באותה מידה כמו קודם. כפי שסיפרה לאחר מכן, הופיע מלאך לבוש בבגדי כוהן, באלב מתנפנף וחגור קלות, ובידו גביע מלא בהוסטיות.

AEW החלה לשיר את ה"קונפיטור". ואז, כך סיפרה לנו לאחר מכן, לקח המלאך לחם קדוש מהגביע, עשה עמו צלב ביראת כבוד ובחגיגות רבה, והגיש את "לחם החיים" בזה אחר זה לבני משפחת וופק ולאילה שתמיד התפללו איתם את מחרוזת התפילה, וחלקם אף לא יכלו לקבל את הקודש במשך זמן רב. כך כינה מלאך השמים עצמו את סוג הקודש הזה. -

זה עתה מקבלת חברה של AEW את לחם השמים. AEW ראתה תמיד רק את מלאך הגביע הזוהר ואת פניו של המקבל, שאליהן הייתה מבטה מכוון בחדות. כל השאר נעלם מעיניה. - משמאל, על המזבח הביתי הקטן הטלית הקדושה עם סימן הנס האוקריסטי.

19. AEW עצמה מקבלת את לחם השמים מידו של המלאך

לאחר שהאחרים קיבלו תחילה את "לחם החיים", כרעה AEW עצמה על ברכיה, קפלה את ידיה, הרימה את ראשה, פתחה את פיה, תוך שהיא מניחה את לשונה על שפתה התחתונה – באופן מופתע כמו ילד המקבל את הקודש לראשונה – וכך קיבלה מידו של

ידו של מלאך השמים, שנראה לעיניה, את לחם האלוהים המסתורי.
- על איזו חסד מיוחד היא התפללה באותו רגע? כדי שתוכל לשאת בסבלנות ובאומץ את כל הקשיים והדברים הבלתי נתפסים שעוד היו צפויים לה?

20. האות השמימי במבט ברור

"אות לזכר נפלאותיו נתן האדון החסוד והרחום" (תהילים 110,4). את מילות המזמור הללו נוכל להחיל גם על אות הדם האוקריסטי, אשר השמים החסודים העניקו בליל חג הדם הקדוש בשנת 1952 באמצעות משרתתם, והיא מציגה אותו בפנינו כאן שוב במבט רציני. ליבו של אלוהים הקדוש והמושיע נפתח מחדש באופן מסתורי באותו לילה, בדומה לאופן שבו נפתח פעם בחשכת ליקוי החמה המופלא בעת הדקירה בחנית, ודם ומים זרמו ממנו. כאן שפך בן האלוהים את דמו הגואל על הלחם הקדוש והגביע אל תוך "הקורפורל שלו, אל תוך תכריכיו", כדי להראות כי במסתרין של הקורבן הקדוש

באמת ובתמים, נוכח בבשר ודם, באלוהות ובאנושיות. במידה מסוימת, בד הדם של ר' מזכיר גם את הבד הפשטני הגדול, שבו עטפה מריה, הבתולה ואם הכאב, את גופתו המנוחה של בן האלוהים, ושבּו הטביע ישוע עצמו את דמותו המלאה, כפי ששכב בקבר, בצורה כה נפלאה, עד שאנו יכולים להאיר אותה נאמנה למציאות, דווקא בימינו שבהם האמונה דלה, באמצעות האמצעים הטכנולוגיים המתקדמים ביותר. דימוי הדם שנוצר משמיים ממוקם אופקית בדיוק במרכז הבד, ואנכית הוא מוסט מעט כלפי מטה, וכך הוא מונח באופן סימטרי בתוך המסגרת הכוללת. הגובה הכולל של סימן הדם הוא 27 ס"מ, והוא מחולק לשניים על ידי שפת הגביע העליונה. הדם התייבש עד לשעות הבוקר, והקונטורים הפכו חדים יותר, ובחלקם נראו כמו קצות קוצים.

21. בציפייה לפרידה מ- , מלכת השמים

על פי דברי אם האלוהים, מתנת סימן הדם נועדה להגשים את המטרה העיקרית של בואה. אך מכיוון שא.א.ו. חשה מראש שהפרידה מהבתולה הקדושה תהיה כואבת מאוד עבורה, היא ביקשה שהמפגש האחרון הזה יתקיים בביתה. בקשה זו נענתה על ידי אם האלוהים ליום המחרת, חג ביקור מרים. AEW דאגה בקפדנות של AEW לעטוף את המזבח הקטן בבית בקישוט פרחים עשיר במיוחד לקראת ביקור הפרידה של מלכת השמים. כמו כן, היא הורתה להציב כלי גדול עם מים (הנראה מאחורי ידיה), שאותו הבטיחה אם האלוהים לקדש. AEW ביקשה מאיתנו בנוסף להשאיר אותה לבדה לאחר הפרידה. - שוב היה הבד הקדוש פרוס על המזבח הקטן, כאשר התחלנו להתפלל את מחרוזת התפילה השמחה בסביבות השעה 8 בערב. חלק מהמתפללים, שהגיעו מרחוק מאוד, כבר לצאת לדרך כבר בשעות הבוקר המוקדמות. ואז, בעיצומה של התפילה, קשובה AEW כלפי מעלה ושמעה מרחוק את צלילי ה"אווה" מלורד, אשר מאז אוקטובר 1951 תמיד בישרו את בואו של האירוע הכריזמטי. עכשיו, בפעם האחרונה. – בשל החום הרב בחדר, הסרט החל כבר להתמוסס, כפי שניתן לראות על הבד ועל מצחה של AEW. לקראת שיא החזון הפרידה, הסרט הסתיים לחלוטין. כנראה היה זה גורל, שסצנות החוויה הנפשית האינטימית ביותר לא איבדו דבר מהקדשתן האישית, אף על פי שנחשפו לעיני הציבור. על מדף הספרים מונח המחברת, שאמורה הייתה להימסר לה בחזון על פי בקשתה, כדי שתוכל לרשום את המסרים באופן נאמן מיד.

22. במראה המבורך של אם האלוהים

התמונה מדברת בעד עצמה. – עם ה"אווה" של מקהלות המלאכים, שפע האור השמימי פרץ מטה ומשתקף בפניה של בעלת החזון. האם מותר לנו לצטט כאן את דברי אחד השליחים? "אלוהים, שאמר: 'יהי אור מתוך החושך' (בראשית 1,3), הוא זה שהביא אור גם ללבבותינו, לקראת התעוררות האור של הכרת הוד האלוהות על פניו של ישוע המשיח. "אבל אנו נושאים את האוצר הזה בכלי חרס, כדי שיהיה ברור כי העוצמה העצומה היא של אלוהים, ולא שלנו" (2 קורינתים 4:6-7). כאן זורח "זריחת אור" עדינה של תפארת המשיח מבעד למעטפת הארצית של בן אנוש. – מכל עיניים אלה נעלם כל מה ששייך לעולם הזה. הן ראות באור החסד הכריזמטי את מלכת השמים יורדת מטה, עטופה בקיר זוהר, לבנה כשלג ומנצנצת כאור". "אי אפשר, לעולם לא, לתאר במילים משלך עד כמה נשגבים ויפים הם אלוהים הקדוש ישוע המשיח, אם האלוהים הקדושה והמלאכים הקדושים בחזון", היא הודתה בפני פעם אחת. עיניים אלה ראות משהו יפה להפליא והן נפעמות מכך לחלוטין.

הפנים הללו אינן משקרות, ועינו של הצלם אינן ניתנות לשוחד. האותנטיות המוחלטת של תמונה זו שופכת אור חדש גם על האופי העל-טבעי של סימן הדם, הפרושה לפניה.

23. מסר רציני מהשמים

AEW ביקשה את המחברת כדי שתוכל לרשום מיד את דברי מרים הקדושה. היא כבר ביקשה את ההופעה

. אנו יכולים להבחין בבירור במחברת הפתוחה בשאלות שנכתבו מראש ובמרווח שהושאר ביניהן לתשובות. מלבד חדשות משמחות, AEW שומעת עוד חדשות עצובות על מצוקות נוספות, על חוסר האמונה של בני האדם ועל עונשם, וכנראה גם על דרכה הקשה שלה עצמה לעתיד. הצער והסבל הנובעים מכך משתקפים בפניה, ודמעה אחת תלויה על לחיה. מבטה מכוון ללא הרף אל הדמות השמימית, ופיה הפתוח קלות נראה כמגמגם שאלה. גבירתנו גם נתנה הוראות לגבי גורלו העתידי של הבד הקדוש והפולחן סביבו. מדי שנה, במקום שבו יישמר הבד, יתקיימו ארבעה ימי עלייה לרגל גדולים: ב-1 בינואר, חג מתן השם לישו, שבו התינוק ישו שפך את

טיפות דמו הגואל עבורנו. - 2. ב-1 באפריל, בדרך כלל תקופת הצליבה. * 3. ב-1 ביולי, חג הדם הקדוש. - 4.

ב-1 באוקטובר, תחילת חודש המחרוזת.

במהלך החזיון הזה, גבירתנו גם ירדה אל כלי המים וברכה אותו, כאשר טבלה את ידה בתוכו ועשתה סימן צלב. היא הבטיחה כי באמצעות המים הללו ירפאו יום אחד חולים רבים.

24. התיעוד האחרון של המסר השמימי והפרידה בין היתר, המסר האחרון של אם האלוהים כלל את ההבטחה כי באמצעות סימן הדם הקדוש יוחזרו יום אחד חוטאים רבים בתשובה וחולים מאמינים יירפאו. AEW קיבלה גם מסרים פרטיים ואישיים, שהכילו דברים מרים לא מעטים. שארית חייה עלי אדמה תעבור עוד דרך סבך קוצים סבוך, דבר שהתגשם במלואו. ואז התקרב רגע הפרידה, אולם לא ניתן היה לצלם אותו עוד, שכן הסרט נמס והסתיים. אך מי שהיה , יודע כי שם, במעמקי הנשמה, התרחש דבר מה שלא היה ראוי לחלל אותו בפלישה סקרנית. רק זאת: AEW הושיטה שוב את מחרוזת התפילה שלה , והשמימית נתנה נשיקת פרידה אחרונה על הצלב הקטן. לאחר מכן אספה AEW את שולי שמלתה של מלכת השמים, שהיו נראים לה, והטמינה את פניה בתוכם כאילו רצתה להיאחז בהם נואשות. אך חסד השמימי התעופפה בעדינות מידה. AEW הביטה במלכת השמים

מלכת השמים, במבט מלא כאב וצער, ופרשה את זרועותיה, כאילו עליה להילקח עמה. ואז היא התמוטטה מחוסרת הכרה. – האם התרחש כאן משהו ממה שאנו קוראים בבשורה על הופעתו של ישוע הקם לתחייה בפני מרים המגדלית? "ישוע קרא אליה: 'מריה!' אך היא הסתובבה וחבקה את רגליו (מתי 28,9). אך ישוע אמר לה: 'אל תחזיקי בי! לכי אל אחיי והודיעי להם: אני עולה אל אבי' (יוחנן 20,16–17). בני המשפחה הובילו את AEW לחדר סמוך והניחו אותה על מיטת מנוחה, שם נותרה שוכבת ללא תנועה עד לשעות הבוקר, פניה קבורות בכרית. – כך זה חייב להיות כאשר הנשמה רואה את ישו ברגע המוות – ועליה להתרחק ממנו, או לזמן מה כדי לחזור בתשובה, אך בביטחון מלא שתראה אותו שוב ולנצח – זה יהיה "אש הגיהנום" – או שתעזוב לנצח, מתוך הוודאות הנוראה שלא תראה אותו שוב לעולם – וזה יהיה "הגיהנום". ובדיוק כדי להגן על בני האדם מפני זה, ירדה אם הרחמים אל עמק הדמעות עם סימן הדם היקר של בנה האלוהי. — "הנה אם כן, סגוריתנו, הפני את רחמיך" – הפנה אלינו את עיניך, ולאחר הסבל הזה הראה לנו את ישוע, פרי רחמך המבורך, הו, הקדושה, הו, הרחומה, הו, המתוקה הבתולה הקדושה מריה!"

25. עדים שאינם משקרים

למחרת חיפשנו יחד את החפצים שהושלכו לעברנו בלילה דרך החלונות. היו שם אבנים קטנות וגדולות, חתיכות עץ, לבנים, בקבוקים וכדומה – ובכך אנו חוזרים שוב, מבלי משים, אל תחילתו העגומה של כל האירוע. החילול הקדוש בכך היה שהסקילה הזו לא כוונה רק אלינו, אלא במידה זו או אחרת אל ישו ואל אמו הקדושה עצמם, שירדו אל הבית הזה כדי להציע את אות רחמיהם לאנשים התועים.

אפילו על המיטות היו לכלוך ואבנים. כל הבית נראה כאילו עבר לילה של הפצצות. נשתוק על הדברים הנבזיים ביותר שאנו יודעים...

מבט כולל מעמיק יותר מעלה את השאלה: האם כל מה שהתרחש אז היה מעין הקדמה טיפוסית למאבק בין האור לחושך, בין כנסיית ישו לשערי הגיהנום, המתנהל לאורך כל העידן האנושי הבא ועד ימינו, בפומבי ובסתרי?

26. בית המגורים של המשפחה, כפי שנראה מהרחוב

לאחר שבית מגוריהם הקודם נפגע קשות במלחמת 1939-45, עברה משפחת ו.פ.ק. לכאן. בית קטן וצנוע זה היה אפוא ב-1 וב-2 ביולי 1952 זירתו של אירוע כריזמטי נדיר, אך לא פחות מכך גם זירת השתוללותו של הגיהנום. מאחורי הבית נמצא החדר שבו, לאחר כמעט אלפיים שנה, זרם שוב דמו של המושיע לעיני כל. מבעד לדלת זו ומעל המדרגות הללו יצאנו בערב ה-1 ביולי כמי שחייו שלווים, כדי לחזור לכאן כעבור מספר שעות, נרדפים על ידי אספסוף שכמעט הפך לשטני. מבעד לחלונות אלה עפו אבנים וכדורים אל תוך החדר שבו התגלה השמים. – אך האם לא עפו גם בגולגולת האבנים והכדורים של הלעג והשנאה כלפי אותו ישו מנצרת? והאם לא היו אלה המסמרים ומכות הפטיש של העוזרים, שהביאו את דמו היקר של הגואל לזרום? "Mysterium pietatis – Mysterium iniquitatis", סוד האלוהות – סוד הרשע", אז כמו היום (1 טימותיוס 3:16; 2 תסלוניקים 2:7)!

27. דיווח קצר על שנות חייו האחרונות של " (AEW)

אלוהים הגביל את מסלול חייה הארציים של ה-AEW לאחר אות הנס הגדול לשש שנים וכשלושה וחצי חודשים. מכיוון שלא יכולתי להיות עד ראייה ושמיעה בתקופה זו בשל אמצעי המשמעת שהוטל עליי, עליי להסתפק בדיווח קצר ומסכם על פרק חיים זה של ה-AEW, אם כי אני יכול להסתמך על עדים הקרובים אליי ואוהבי האמת.

התקופה שלאחר מכן הייתה עבור AEW מסע לא יציב ומר ממקום למקום, מארץ לארץ, מיבשת ליבשת ובחזרה. בשווייץ היא נכלאה מאחורי סורג ובריה למשך לילה וחצי יום בעקבות האשמה כוזבת, עד שאחיה הצליח להגיע לדרגים הגבוהים ביותר במשטרה ולשחרר את אחותו. ובכן, המשיח עצמו אומר: "הם ימסרו אתכם לבתי משפט... הוא ייחשב בין העבריינים... אתם תבכו ותיללו, בעוד שהעולם ישמח" (מתי 10:17; לוקס 22:37; יוחנן 16:20). בכפר הררי נידח באזור היערות המזרחי של בוואריה מצאה AEW את השהות הארוכה ביותר בבית הארחה. גם זו הייתה רוויה בסבל גופני ונפשי ובחוויות מרות. חוויית הכריזמטית, שנועדה לציבור, הסתיימה, אך לא זו שהייתה פרטית עבורה ועבור קרובי משפחתה. כך חזרה אליה, בראש ובראשונה, החוויה המיסטית של השתתפות בייסורי ישו, מהר הזיתים ועד למות המשותף עם המושיע הצלוב. תמונה שאחותה הצליחה לצלם בסתר מראה את AEW בעת שהיא סובלת מהצלפות. הבעת פניה המעוותת מכאב משקפת את הכאבים הנוראים בצורה מזעזעת. - גם

רוח הקודש העניקה לה גם הצצות לעתיד, ובכלל זה תמונות של יום הדין הקרב, שעבורו התפללה שיסולק, או לפחות שיוקל וייקוצר, וששריד כלשהו יינצל, אשר יזכה לחוות ולשאת את הניצחון הקרוב של אם האלוהים ואת פריחתה המחודשת של הכנסייה. אלה היו תמונות אימה, דומות לאלה שבספר ההתגלות (התגלות 6,12–17; 7,13–8,13; 9,1–12 וכדומה). היא ראתה את "החיה שעלתה מהיבשה" (התגלות 13,11) ובלעה ארצות שלמות. הונגריה הייתה הראשונה שנפגעה מ"זלילת הארצות" הזו, כפי שהוסבר לה.

באשר לעתידה שלה, הוצג לה כי תחילה תוטמן בקבר, אך לא תשהה שם זמן רב, אלא תוצא בקרוב מקברה ותמצא את מנוחתה לתקופה ארוכה יותר בבית קברות אידילי, בקבר הוריה.

בשבועות האחרונים סבלה AEW מחוסר תיאבון מתמשך, שהביא לירידה כללית בכוחותיה, מבלי שניתן היה לאבחן מחלה אורגנית כלשהי. הרופא, שהנפיק מאוחר יותר את תעודת הפטירה, הביע בגלוי את תמיהתו על כך שלא הצליח לגלות כל מחלה אורגנית

, וציין כסיבת המוות את הנוסחה הכללית: "היא נפטרה מאי-ספיקת לב." במהלך הלילה האחרון שמרו בני משפחתה בתורנות על מיטתה. AEW הייתה בהכרה עד הרגע האחרון. המילים האחרונות שיצאו מפיה נשמעו בבירור על ידי אחותה M., ששמרה עליה: "ב-29 באוקטובר, באותו יום...", עד כאן היא הספיקה לומר. אחותה מנעה ממנה להמשיך לדבר, מתוך מחשבה ש-AEW עלולה לומר כעת, במצבה החלש, משהו

שאסור לה לחשוף. ה-29 באוקטובר הוא אכן התאריך שבו חוותה AEW בשנת 1951 את החוויה הכריזמטית הראשונה שלה – התגלותה של מרים הקדושה. לכן סביר להניח ש-AEW רצתה לומר משהו שיקרה בעתיד בתאריך זה של החודש. בסביבות השעה 11:00 החזירה AEW את נשמתה, שעברה ניסיונות רבים, טוהרה והייתה ניחנת בכישרון נדיר, לבוראה, ללא זיעת מוות, ללא מאבק מוות.

היא נרדמה בשלווה, כמעט מבלי שהקרובים הבחינו בכך, אשר המתינו זמן רב עד שא.א.ו. תשוב לנשום. זה היה ב-13 באוקטובר 1958, בשעת הלוויתו של האפיפיור פיוס ה-12, כאשר כל הפעמונים

ברחבי העולם, כפי שניבאה AEW כבר בשנת 1952 על שעת מותה. אלוהים הוא אדון הזמנים, ובחוכמתו הכל מתועד לפי שנה, יום ושעה. "ישוע המשיח הוא אותו אתמול, היום ולנצח" (עברים 13:8).

V. תיאור גודל סימן הדם ב- חלקיו

יש לשים לב לכך שסימן הדם כולו נושא באופיו את האופי של דבר שנשפך לתוכו, ונראה יותר כצומח מאשר כמתוחם בחדות. לפיכך ייתכן שבמידות חוזרות התוצאות הבודדות ישתנו בכמה מילימטרים, תלוי היכן מניחים את סרט המדידה בנקודות שקועות שונות. כמו כן, בתחילה לא רצו למתוח יתר על המידה את הבד שעליו נחרט הדם הטרי, ושוב הדם הקדוש עדיין נזל לאט במשך שעות. הבד עצמו, כפי שכבר דווח לעיל, אורכו ורוחבו 40 ס"מ. ראו תמונה בעמוד 59. הגובה הכולל של סימן הדם מקצה הלב העליון ועד לשולי הגביע התחתונים: 27 ס"מ. גובה הגביע: 13.5 ס"מ. רוחב בסיס הגביע: 6.5 ס"מ. רוחב שולי הגביע העליונים: 10.20 ס"מ. רוחב בליטת הגביע: 3 ס"מ. אורך זרם הדם מהצד השמאלי של הלב אל הגביע: 6.5 ס"מ. רוחב זרם הדם הזה ביציאתו מהלב: 1 ס"מ. רוחבו של אותו זרם בנקודת התמזגותו עם הגביע: 2.5 ס"מ. קוטר ההוסטיה העגולה: 4 ס"מ. האלכסון של לב הדם מהפינה הימנית העליונה למרכז השמאלי: 7.5 ס"מ. האלכסון של הלב מהפינה השמאלית העליונה למרכז הימני: 7.5 ס"מ. רוחב הלב במרכז 8 ס"מ, כלומר כפול מקוטר ההוסטיה. המרחק מקצה הלב השמאלי העליון ועד לקצה הגביע השמאלי העליון: 12.5 ס"מ. אותו מרחק בצד ימין: 13 ס"מ. נתונים יבשים בהתחלה, אך התמונה הכוללת מגלה בכל זאת עיצוב אסתטי מוצלח, סידור טוב וסימטריה חנינית. כך, זרם הדם משמאל להוסטיה מאוזן על ידי זה מימין, ושניהם יוצרים את הקשר בין הלב לגביע.

VI. ניסיון לניתוח מתמטי-גיאומטרי של סימן הדם

הצורות שנוצרו מדם – הלב, הגביע והלחם הקדוש – אינן מוצגות בפנינו בקווים שנמתחו בעזרת סרגל ומחוגה, אלא בצורות חופשיות, כמעט טבעיות. לפיכך, בבחינה מתמטית עלינו ליישם את אותה השיטה הנהוגה גם ביחס לאובייקטים אחרים בטבע. כך, למשל, מבנה של צמחים רבים, כמו גם של גוף האדם, מבוסס על חוקים וצורות מתמטיות מסוימות, לעתים קרובות על מה שמכונה "היחס הזהוב", אולם קווי המתאר של הצמיחה הטבעית מתנהלים בחופשיות לצד הקווים המחושבים והמסוגננים של הצורות הגיאומטריות. תכונה ייחודית זו אנו מוצאים גם בתמונת הדם שלנו.

הרעיון של ניתוח מתמטי של תמונת הדם

התעוררה בי כבר ביום שלאחר האירוע, הודות לצורות בעלות ההשפעה האסתטית ולסידור הנעים לעין. אם אלוהים הוא זה שיצר את הדבר, אזי הוא בוודאי עיצב אותו על פי עקרונות חוכמתו ויופיו, כפי שאומר המשורר בתהילים: "omnia in sapientia fecisti". "הכל בראת בחוכמה" (תהילים 103,24). מאוחר יותר שוחחתי עם אדריכל ממשדד הדואר העליון R-, שאליו אני חייב השראה רבה. הדברים הבאים נועדו להיות ניסיון לניתוח גיאומטרי, כפי שניתן לערוך אותו על סמך הידע המתמטי הבסיסי שנשמר מימי התיכון. נבצע את השרטוט הגיאומטרי הבא: 1. מעגל סביב סימן הדם כולו עם שני משולשים שווי צלעות החתומים בתוכו, ונקודת החיתוך במרכז לחם הקודש. ראשית, נשרטט מעגל סביב תמונת הדם בגובהה המלא. את שני הקוטרים משמאל לימין ומלמעלה למטה נסמן ב-AB ו-CD, כלומר 27 ס"מ כל אחד ורדיוס של 13.50 ס"מ. מרכז המעגל M ממוקם בדיוק במרכז שפת הגביע העליונה, מעל טיפת הדם התלויה. מנקודה D נשרטט תחילה את הרדיוס R: 18.50 ס"מ על היקף המעגל שמאלה וימינה; כך נקבל את נקודות החיתוך E ו-F. - כעת נחבר את E ל-F, את F ל-C, ואת C ל-E. כך נקבל משולש שווה-צלעות ראשון EFC, החסום בתוך המעגל, עם צלע יחידה $a=23.50$ ס"מ. לאחר מכן, אנו מסמנים מ-C את הרדיוס $r: 13.50$ ס"מ על היקף המעגל, הן שמאלה והן ימינה, ומקבלים את נקודות החיתוך G ו-H. נחבר את G ל-H, את H ל-D, ואת G ל-D. כך נקבל משולש שווה-צלעות שני GHD, שנכתב בתוך המעגל, עם אותו צלע יחידה $a=23.50$ ס"מ. שני המשולשים השווה-צלעות המוזזים זה ביחס לזה יוצרים כוכב בעל שישה קודקודים, או שאם נחבר את ששת הקודקודים DFHCGED זה לזה, משושה בעל צלע יחידה $b=13.50$ ס"מ, כלומר שוב $r=$. בנקודות השישה נוצרים, באמצעות נקודות החיתוך JKLM'NO, שישה משולשים שווה-צלעות קטנים נוספים בעלי צלע יחידה משותפת $c=7.80$ ס"מ. גודל זה עובר גם הוא לאורך כל סמל הדם. כמו כן, נחבר את N ל-M ונקבל את המעוין MLM,N. בתוכו נשרטט את שתי האלכסונים M-M ו-L-N. נקודת החיתוך של השניים ב-P מסמנת את מרכז ה"הוסטייה" עם קוטר $=4$ ס"מ $=2$ d. "היחס הזהוב", כוונה היא למבנה האסתטי והאידיאלי ולחלוקה הנעימה ביותר של דימוי אמנותי, כמו גם של האדם, שבו היחס הזהוב נמצא בגבול התחתון של בית החזה. הנוסחה הגיאומטרית היא: החלק הקטן יותר עומד לחלק הגדול יותר, כפי שהחלק הגדול יותר עומד ביחס לגודל הכולל. ביחס לאדם

: היחס בין קודקוד הראש לכלוב החזה הוא כמו היחס בין כף הרגל לכלוב החזה, כמו היחס בין כף הרגל לכלוב החזה ליחס בין כף הרגל לקודקוד הראש. מבחינה מספרית פירוש הדבר: $5:8 = 8:13$.

כדי לאתר את היחס הזהוב, נשרטט קו אנכי ממרכז ההוסטייה P שמאלה על הקוטר C-D ונקבל את נקודת החיתוך P'. הקטע $P'-C = 10.20$ ס"מ) עומד כעת ביחס לקטע $P'-D = 16.80$ ס"מ, כפי שהקטע $P'-D = 16.80$ ס"מ עומד ביחס לקטע הכולל C-D : 27 ס"מ.

על ידי חלוקות ב-4 וב-5 אנו מקבלים את המשוואה: $ffi : *S$

לפיכך, P הוא מה שמכונה "נקודת החיתוך הזהוב" בתמונה הכוללת של סימן הדם הקדוש. אנו מכנים את $P'-C = 10.20$ ס"מ) "הקטע הזהוב" וקוראים לו e.

"קו החיתוך הזהוב" יוצא מ-P' ימינה דרך P, מרכז הוסטיית הדם. קו זה מתגלה כנקודת המוצא וכמתווה הצורני של סימן הדם כולו. אנו מוצאים את "המרחק הזהוב" של 10.20 ס"מ גם ברוחב שפת הגביע העליונה K-K', כמו גם בעומק גביע הגביע M-M'.

$e:10.20 = R : \text{'/'}$ ס"מ.

לסיכום, ניתן לומר: נורמה מסודרת ובעלת אפקט אסתטי משתרעת על פני המבנה וההרכב של תמונת הדם כולה, והיא מעניקה לה יופי קלאסי וצורה מושלמת. מרכז צורת ההוסטייה עובר על מערכת האחד והשלוש (קווי מעגל ומשולש), וכן על היחס הזהוב. אל מרכז ההוסיה מכוונות קווי הכוח כמעט מכל מקום, או ליתר דיוק, כולם מקרינים ממנו. כך נראית צורת ההוסיה כמקור וכנקודת השפך של כל הצורות והאובייקטים האחרים.

3. מלבן עם צורת לחם הקודש בחתך צלב – איור בעמ' 61

אם נסובב את הציור כולו בכ-30 מעלות ימינה, המלבן EDHC יבלוט לעין. במלבן זה נמצאת צורת ההוסטיה במרכז בין שני הצדדים הארוכים DH ו-EC (כל אחד $= 23.3$ ס"מ) ומצד שני בנקודת החיתוך של הקו הרוחבי NL עם האלכסון MM' – הקו הרוחבי NL מחלק את המלבן לשני חלקים לא שווים, כאשר החלק העליון NLHC מהווה שלישי (7.8 ס"מ) והחלק התחתון NLDE מהווה שני שלישים (= 15.5 ס"מ) מכל המלבן. חלוקה זו תואמת, בתורה, את עקרון היחס הזהוב:

$ffi : \#ffi : \ddot{a}$: תוצאה זו מתקבלת על ידי חלוקה ב-2 וב-3: $ffi : ffi$

אם נאריך את האלכסון MM' כלפי מעלה עד A' וכלפי מטה עד Z, נקבל במלבן EDHC צלב גדול. בנקודת המפגש של הצלב הזה נמצא שוב דימוי לחם הקודש כנקודת המרכז של החלל כולו. ניתן לדמות זאת לתוכנית הרצפה של כנסייה עם מזבח עצמאי, המכיל את ארון הקודש עם לחם הקודש (ראו, למשל, את הכנסייה ב-Vierzehnheiligen)

4. שני גביעים מסוגנים שחושבו גיאומטרית בסימן הדם – ראו תמונה בעמ' 60. אנו מציירים סביב M חצי מעגל כלפי מטה ברדיוס "Y של "הקו הזהוב": 2/1 מ-10.20 ס"מ : 5.1 ס"מ. על הקו התחתון אנו מסמנים את רוחב בסיס הגביע: 6.5 ס"מ, ומקבלים את הנקודות S ו-D (T. נמצאת במרכז ביניהן). לאחר מכן אנו מסמנים את M-M-S

M-M, אך נשרטט את קו החיבור רק עד לנקודת החיתוך R' עם חצי המעגל סביב M. באופן דומה, נשרטט קו מ-T ל-M ונמשיך את קו החיבור רק עד לנקודת החיתוך R' עם חצי המעגל סביב M. התמונה הגיאומטרית שנוצרה כך מציגה גביע מסוגן (גביע מדידה) בגובה 13.50 ס"מ (r : ו וקודקוד הגביע, שקצהו העליון נמדד 10.20 ס"מ (: היחס הזהוב) ועומקו 5.10 ס"מ (: מחצית היחס הזהוב). ידית הגביע

2.50 R'-R' ס"מ. כעת נעלה למעלה ונשרטט סביב C חצי מעגל כלפי מטה ברדיוס e: 10.20 ס"מ (היחס הזהוב). זה חותך את קו הבסיס העליון בנקודות U ו-V; בתחתית הוא נפגש עם נקודת החיתוך הזהוב P'. חצי המעגל שנוצר יוצר קערה שקוטרה בחלק העליון U-V הוא פי 2 מ-e, כלומר פי 2 מ-10.2, em 10.2, 4: 20, ס"מ. - על קו הבסיס התחתון נסמן e: 10, 2 ס"מ משמאל ומימין ל-D, כך ש-D יהווה את המרכז. שתי נקודות הקצה יהיו X ו-Y. מ-X אנו מכוונים למעלה אל C, אך מציירים את הקו המחבר רק עד לנקודת החיתוך P' עם חצי המעגל סביב C. באופן דומה, מ-Y אנו מכוונים אל C, אך מציירים את הקו המחבר רק עד לנקודת החיתוך P, שהיא גם מרכז ה"בלוטותייה".

התמונה הגיאומטרית שנוצרה כך מייצגת גביע מסוגן, מה שמכונה "גביע סעודה", בגובה כולל של 27 ס"מ, כאשר עומק קערת הגביע הוא 10.20 ס"מ (: היחס הזהוב) ואורך רגל הגביע D-P הוא 17 ס"מ (הקטע הארוך יותר של היחס הזהוב). ראש הגביע P'-P הוא ברוחב 4 ס"מ, כלומר: קוטר ההוסטיה. שפת הגביע העליונה U-V: 20.40 ס"מ: פי 2 מהמרחק הזהוב. מבט כולל הן על תמונת הדם הטבעית והן על ההעתק הגיאומטרי המעוצב, מגלה לנו מבנה מחושב היטב וחלוקה נעימה לעין, העולה בקנה אחד עם הנורמה האסתטית הקלאסית של היחס הזהוב. האם ייתכן שרוח של אי-סדר היא שיצרה זאת, כפי שטענה האשמה מצד המתנגדים? או שמא הדבר הומצא ונוצר על ידי "חוכמת האל, שהיא האמנית של הכול ומסדרת את הכול בנעימות". "Omnium artifex, et disponit omnia suaviter" (חוכמה 7,21; 8,1)? VII. סימן הדם של ר' והטריבונל הכנסייתי הרשמי – כפי שכבר צוין, מצד הכנסייה הייתה אז תגובה שלילית למדי לאירועים בר'. עם זאת, תמיד עדיין יש לשאול האם הדיווחים האמיתיים אכן הגיעו אז להנהגת הכנסייה העליונה וכיצד היא הגיבה בפועל. אך הבה נשאיר את כל זה בצד ונשאל: האם לא נעשה דבר חיובי כלל בעניין סימן הדם של ר' מצד הרשות הכנסייתית העליונה?

האם היה זה צירוף מקרים – שאין בו כל אמת – או שמא היה זה דחף פנימי של רוח הקודש, המנהיג הבלתי נראה אך העיקרי של כנסיית ישו, כאשר האפיפיור יוחנן ה-23 פרסם ב-30 ביוני 1960, כלומר שמונה שנים מאוחר יותר, ערב חג הדם הקדוש, מכתב אפיפיורי: "על פולחן הדם הקדוש של ישוע המשיח", שבו הוא קורא לנצרות להגביר את פולחן הדם הקדוש של המושיע? הוא מזכיר כי קודמו, פיוס התשיעי, הרחיב בשנת 1849, כקיום נדר, את הפולחן הליטורגי של הדם הקדוש לכל הכנסייה, וכן כי פיוס האחד עשר, לרגל המאה ה-19 (1933) לגאולת המין האנושי, העלה את זיכרון הדם הקדוש לדרגת חג מדרגה ראשונה, "כדי שהפולחן של הדם הקדוש של הגואל יקודם בנחישות, ושהפירות של דם אלוהי זה יזרמו בשפע רב עוד יותר על האנושות".

עוד קודם לכן, ב-3 במרץ 1960, העניק יוחנן ה-23 באופן אישי את האישור הכנסייתי הגבוה ביותר ל"ליטניה של הדם הקדוש", שהייתה מותרת עד אז רק באופן פרטי. - במכתב האפיפיורי מודגשים גם המסרים הכריזמטיים של רוח הקודש לקדושה מרגרית אלוקו, וכן מאמציו של האב הקדוש קספר דל בופאלו בנוגע לפולחן לבו של ישו, אשר תרמו אף הם באופן משמעותי לקידום פולחן הדם הקדוש- והנהגת החגיגה הליטורגית שלו.

כל זאת נשמע, לפחות, כהתייחסות עקיפה לאירועים הכריזמטיים סביב דם הגואל היקר בארצות גרמניה, ומצדיק את ההנחה כי העדויות החיוביות בנושא זה הגיעו בסופו של דבר גם לידינו של נציג המשיח.

"Erit Sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis" – הדם יהיה לכם לאות על הבתים אשר אתם שוכנים בהם" (שמות 12:13). האם רוח הקודש, המנחה את כתיבת התנ"ך, מבקשת כאן להצביע על קשר רוחני בין דם הקורבן המופתי על משקופי הבתים שבהם התגוררו בני ישראל המאמינים, לבין "דם הקורבן של ישוע המשיח, השה ללא פגם וללא רבב" (פטרוס א' 1:9), שנשפך בבתיים של נוצרים מאמינים? –

או שמא על דם הקדושים לשפוך תחילה, עד שדם המשיח יקבל את מקומו הראוי?

תפילת ליטניה לדם הקדוש והיקר

השילוש הקדוש והנשגב, אדון ואלוהים אחד. בשם אלוהים הקדוש † האב, הבן ורוח הקודש. אמן.

V. אלוהים הקדוש והכל-יכול, אבינו, בורא השמים והארץ, כל הדברים הנראים והבלתי נראים,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו, שמע אותנו, קדש אותנו והגן עלינו.

V. אלוהים הקדוש ישוע המשיח, בן יחיד של האל הקדוש החי, A. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו וגאל אותנו.

V. אלוהים רוח הקודש, אחד עם האב והבן,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו, האר אותנו והדריך אותנו

V. השילוש הקדוש, אלוהים הקדוש האחד, אתה השלום, הדרך, האהבה, החוכמה, האמת, התחייה, האור והחיים,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו ושלט עלינו;
(ניתן להתפלל לסירוגין)

דם קדוש של ישוע המשיח, הבן היחיד של האב הנצחי; דם קדוש של ישוע המשיח, הברית החדשה והנצחית;

ישוע המשיח הקדוש, למען הנשמות שאינן יכולות להיגאל, הזעת דם בהר הזיתים; דם המשיח הקדוש, שנשפך בעת ההלקאה;

שנשפך בעת הכתרת הקוצים;

דם קדוש של ישוע המשיח, שזלג מהלב הקדוש על הצלב;

דם קדוש של ישוע המשיח, הנוכח בסקרמנט המזבח; דם קדוש של

ישוע המשיח, משקה וטיהור הנשמות; דם קדוש של ישוע המשיח,

המנצח על כל השדים; דם קדוש של ישוע המשיח, שלום ועונג לכל הלבבות;

דם קדוש של ישו, ישועת החולים והגוססים; דם קדוש של ישו, שחרור נשמות העניים ממקום הטיהור;

א. אנו מבקשים ממך, גאל אותנו;

V. אדון קדוש ואלוהים ישוע המשיח, מלכנו ומושיענו, אתה מסיר את חטאי העולם,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו ושמע את תפילתנו.

V. אדון קדוש ואלוהים ישוע המשיח, מלכנו ומושיענו, אתה מסיר את חטאי העולם,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו וחוס עלינו.

V. אדון קדוש ואלוהים ישוע המשיח, מלכנו ומושיענו, אתה מסיר את חטאי העולם,

א. אנו מבקשים ממך, רחם עלינו; תן לנו את שלומך, כוחך ואהבתך.

א. אלוהים הקדוש והכל-יכול, אבינו שבגן עדן, אנו משבחים, מהללים,

סוגדים לך ומוודים לך. מלכותך הקדושה כבר איתנו.

ישוע המשיח הקדוש, אנא טהר אותנו מחטאינו באמצעות פצעיך הקדושים ודם הקדוש והיקר שלך, כדי שנוכל למלא את רצונך ולהיות קדושים.

אנו מודים לך על גאולתך. אמן.

אבינו שבשמים...

אנו משבחים אותך,

הבתולה הקדושה מריה...

† אנו מכבדים אותך, ...

"מי שאוכל את בשרי ושותה את דמי, יש לו חיי נצח ואני אקים אותו ביום האחרון" (יוחנן 6,54).

"בכל פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים מהגביע הזה, אתם מכריזים על מותו של האדון, עד שישוב" (1 קורינתים 11,26).

"נעים הוא לשקוע מהעולם אל תוך אלוהים, כדי לקום מחדש בתוכו. אני משתוקק ללחם האלוהים ההוא, שהוא בשרו של ישוע המשיח; וכמשיקה אני משתוקק לדם הקדוש שלו, שהוא אהבה נצחית" (הקדוש איגנטיוס מאנטיוכיה).

"כמו גפן אני מוציאה פירות מתוקים וריחניים; ופרחיי נושאים פרי משובח ונפלא" (קהלת 24,17).

פירות הגפן, כלומר הבתולה הקדושה, הם ענבים ויין, שהם גופו ודמו של ישוע. היין המשובח, הנובע מפרח הגפן, הוא דמו של ישוע, שנולד מהבתולה הקדושה

(אלברטוס מגנוס הקדוש).

"בוא, הו בוא, בשר, גחלת לזהות של מושיעי, טהר את שפתי, הצת בי את האהבה שהסגירה אותך למוות.

בוא, הו דם, שנשפך מתוך אהבה; זרום אל ליבי, אתה זרם הלהבות! הו מושיע, זהו אפוא גופך, אותו הגוף שנדקר בפצעים. אני מתאחד עם כל פצעיך; דרכם נשפך כל דמך למעני" (בוסו).

"מה שמזון ומשיקה לגוף, הוא לנשמה אור האמת והתהילה וזרם הלהבה של האהבה; ובמשיח, בשר אנושיו תואם בדיוק למעטפת האור של התהילה, שבה הוא עטוף בהיותו אלוהי, ודם אנושיו תואם לזרם החיים והאהבה, המבעבע מליבו האלוהי. כך, באמצעות אכילת בשרו, אנו מוארים באור האמת הנצחית, מתעלים ומשתנים על ידי תפארתה, ובדמו נשפך ללבבותינו זרם החיים הנצחיים ואהבת האל. באמצעות כוח האלוהות השוכן בבשר האדון, אנו עוברים שינוי בנפשנו לדמות תפארתו האלוהית, ובגופנו לדמות גופו המואר

, כפי שכוח רוח הקודש הזורם בדמו ממלא את נפשנו ואת גופנו בחיים הנצחיים של אלוהים."

IX. חג הדם הקדוש של אדוננו ואלוהינו ישוע המשיח

דרגה 1 – אדום

חג הדם הקדוש הוא חג הגאולה, שעליו לעולם לא נוכל להודות מספיק. במים ובדם שזרמו מפצע צדו של הצלב, ראו תמיד את זרם החיים האלוהי-אנושי, היורד מהצלב דרך הכנסייה אל כולם בטבילה ובאוכריסטיה, לטיהור, לקדושה ולקשר העמוק ביותר עם ישוע.

אך אנו נזכרים גם בדם הקורבן, שהקריב הכהן הגדול ישוע המשיח לאב שבשמים ככפרה על

חטאי העולם. פסוק הקודש קורא לנו, בכוח דמו של ישוע, אותו אנו מקבלים במיסה כערבון לגאולה, להיות מוכנים לבואו בסוף ימי העולם. כולנו נקראים להוכיח בכל חיינו שדמו של ישוע לא נשפך לשווא'

אנטפונה לאינטרויט, התגלות 10-5:9

אדוני, קנית אותנו בדמך מכל השבטים, הלשונות, עמים ואומות, והפכת אותנו לממלכה לאלוהינו.

תהילים 88: "אשיר לחסד ה' לעולם, ואכריז בפי את אמונתך מדור לדור." אנו מהללים את האל הכל-יכול, השילוש הקדוש, האב, הבן ורוח הקודש. גלוריה...

תפילת היום

אלוהים הכל-יכול והנצחי, אתה מינית את בנך היחיד למושיע העולם ורצית להתפייס באמצעות דמו; לכן, אנו מבקשים ממך, תן לנו לכבד את מחיר הגאולה של ישועתנו בחגיגה חגיגית ולהיות מוגנים בכוחו מפני הרעות של החיים עלי אדמה, כדי שנוכל לשמוח לנצח בפריו בשמים: דרכו, אלוהים הקדוש ישוע המשיח, מלכנו ומושיענו.

קריאה – העברים 15:9-11

מתוך איגרתו של השליח הקדוש פאולוס אל העברים. אחים! המשיח הופיע ככהן גדול של האוצרות העתידיים [בשמים]. הוא נכנס דרך האוהל הנשגב והמושלם יותר [השמים], שלא נעשה בידי אדם, כלומר, שאינו מן העולם הזה, ולא בדם תיישים ופריים, אלא בדם שלו עצמו, אחת ולתמיד, אל קודש הקודשים, לאחר שהביא לישוועה נצחית. כי אם כבר דם תיישים ופריים ואפר פרה, בהזאה, מקדש את הטמאים, כך שהם נעשים טהורים בגופם, על אחת כמה וכמה דם המשיח, אשר הקריב את עצמו ברוח הקודש כקרבן ללא דופי לאלוהים, יטהר את מצפוננו ממעשים מתים [חטאים], כדי שנשרת את האלוהים החי? לכן הוא מתווך הברית החדשה, כדי שבמותו, אשר סבל למען הגאולה מחטאי הברית הראשונה, יקבלו הנקראים את הירושה הנצחית המובטחת במשיח ישוע, אדוננו.

גרדואלה – 1 יוחנן 5:6; 8-7

זהו הוא, ישוע המשיח, שבא במים ובדם, לא במים בלבד, אלא במים ובדם. שלושה הם המעידים בשמים: האב, הדבר ורוח הקודש, ושלושת אלה הם אחד. ושלושה הם המעידים על הארץ: הרוח, המים והדם, ושלושת אלה הם אחד.

פסוק הללויה – 1 יוחנן 5,9

אללהויה, אללהויה. V. אם אנו מקבלים את עדות בני האדם, הרי שעדות אלוהים גדולה יותר. הללויה.

במיסות נדר

בתקופת טרום הצום ובתקופת הצום

במקום פסוק האללויה, לאחר הגראדואלה, מושר הטרקטוס

אפסים 1,6-8; רומים 25-3,24

אלוהים חנן אותנו בבנו האהוב; בו יש לנו את הגאולה בדמו: פסוק: מחילת החטאים בזכות עושר חסדו, אשר שפך עלינו בשפע. S בחינם ניתנה לנו הצדקה בחסדו, בכוח הגאולה במשיח ישוע. V. אלוהים הציג אותו בדמו כקרבן כפרה, [הפועל באמצעות האמונה].

בתקופת הפסחא

במקום הגראדואלים ומזמורי האללויה, יבואו כמזמורי ביניים:

פסוק "אלליליה" הראשון, התגלות 5:9: "אלליליה, אלליליה". V. ראוי אתה, אדוני, לקבל את הספר ולפתוח את חותמותיו; כי נרצחת, ובדמך קנית אותנו לאלוהים.

מזמור "אללוייה" השני – שמות 12:13

אללליה. פסוק: והדם יהיה לכם לאות: כשראיתי את הדם, אעבור עליכם, והמכה המביאה חורבן לא תבוא עליכם. אללליה.
לאינטרויט מצורפים שני "אללליה", לאופרטוריום ולקומוניו מצורף "אללליה" אחד לכל אחד.

הבשורה על-פי יוחנן 30, 19-35

על פי יוחנן. באותם ימים, לאחר שלקח ישוע את החומץ, אמר: "נשלם". ואז הרכין את ראשו ומסר את רוחו. כדי שהגופות לא יישארו על הצלב במהלך השבת, ביקשו היהודים מפיילטוס שיצווה לשבור את עצמותיהם ולהורידם. (כי היה זה יום ההכנה, והשבת היא הייתה יום חג גדול.) אז באו החיילים ושברו את עצמותיו של הראשון, וגם של השני שנצלב עמו. אך כשבאו אל ישוע, ראו שהוא כבר מת; לכן לא שברו את עצמותיו, אלא אחד החיילים פצע את צדו בחנית, ומיד זרמו דם ומים. הרואה זאת [יוחנן] מעיד על כך, ועדותו אמת. קרידו

אנטיפונה לאופרטוריום – 1 קורינתים 10:16

האם הכוס של הברכה, שאנו מברכים, אינה השתתפות בדם המשיח? והלחם שאנו שוברים, האם אינו השתתפות בגופו של האדון? תהילים 115

תפילת הקורבנות

אנו מבקשים ממך, תן לנו, באמצעות סודות אלוהים אלה, להתקרב אל ישוע, מתווך הברית החדשה, ולחדש על מזבחך, הו אדון צבאות, את הזאת בדם, המדבר טוב יותר מדם הבל, שצעק לשמים לא לכפרה אלא לנקמה: דרכו, אדוננו ישוע המשיח.

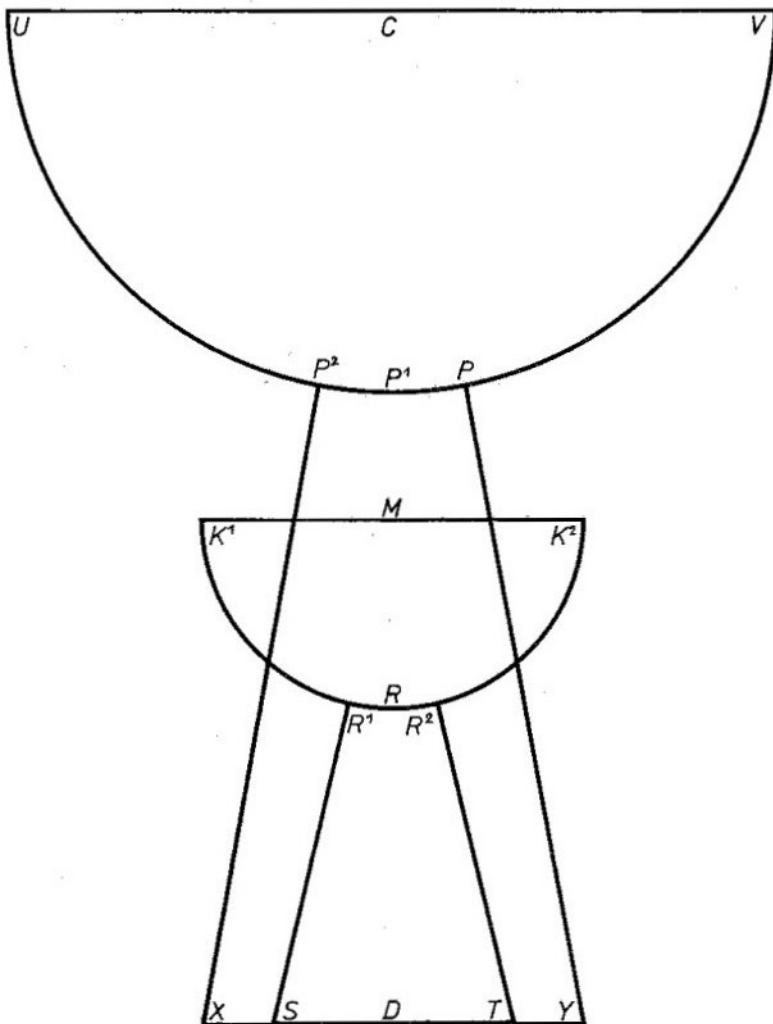
הקדמה לצלב הקדוש

אנטפונה לקומוניאו

פעם אחת הקריב המשיח את עצמו כדי לשאת את חטאי הרבים; בפעם השנייה אין לו כל קשר לחטא: הוא יופיע למען ישועתם של אלה הממתינים לו.

תפילת סיום – פוסט-קומוניו

אדוני, לאחר שהורשינו לגשת לשולחן הקדוש, אנו שואבים בשמחה מים ממעיינות המושיע; עתה אנו מבקשים: דמו יהיה לנו למעיין הזורם אל החיים הנצחיים: באמצעות אדוננו הקדוש ואלוהינו ישוע המשיח, החי ומולך עמך באחדות רוח הקודש, אלוהים הקדוש מעולם ועד עולם. אמן.

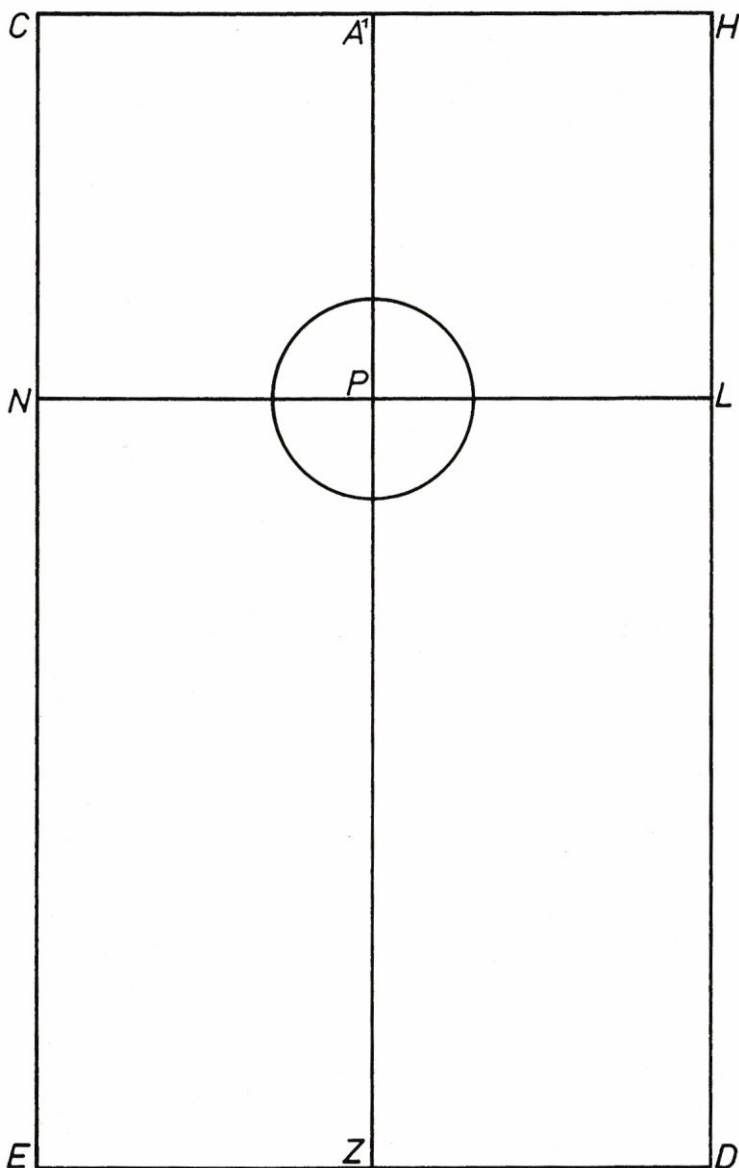

X, 2. שתי צורות הגביע המעוצבות, שחושבו גיאומטרית: גביע קטן (גביע מדידה)

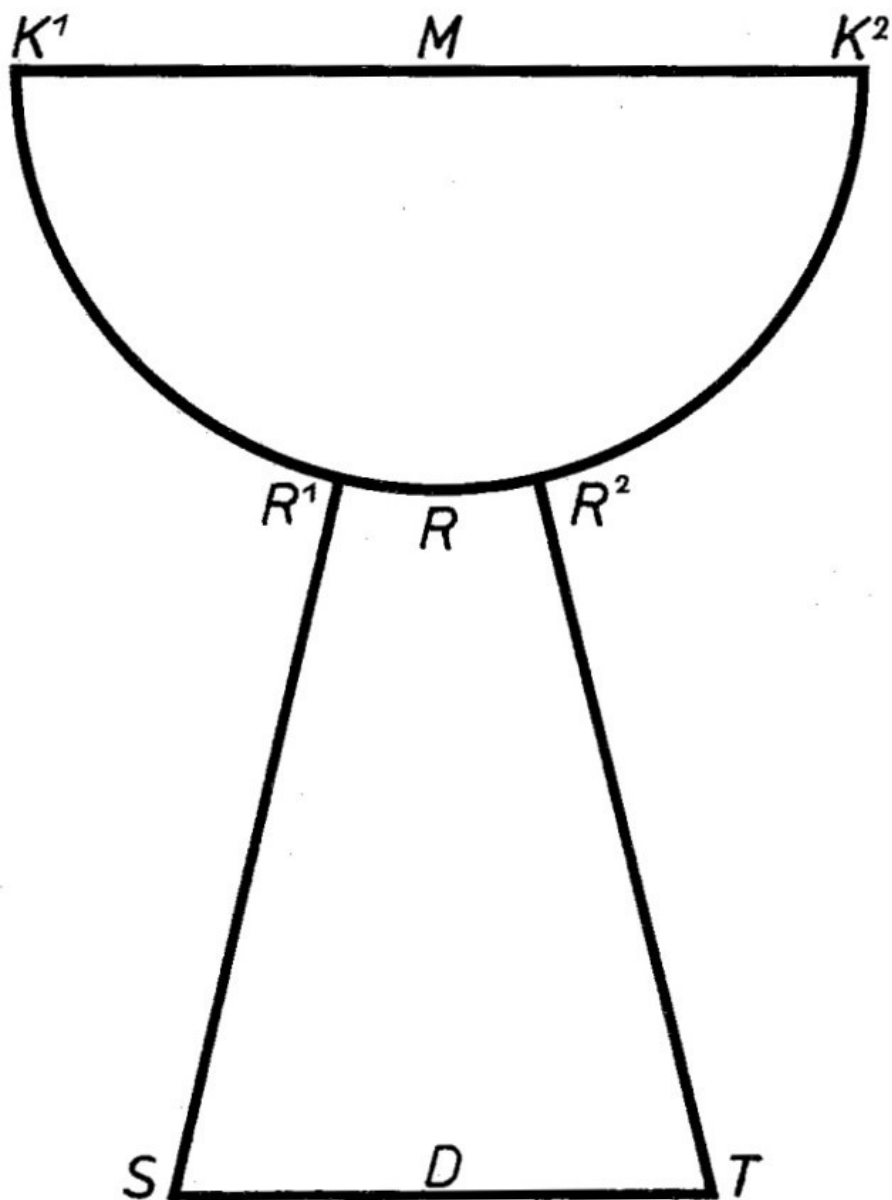
גובה כולל D-M: 13.5 ס"מ; שפת הגביע העליונה K'-K': 10.2 ס"מ; בסיס הגביע S-T - 6.5: עומק קערת הגביע M-FI: 5.1 ס"מ; ידית הגביע B'-R" - 2.5 ס"מ; גובה בסיס הגביע D- 8.5 H: ס"מ.

גביע גדול (גביע לארוחה)

גובה כולל O-C: 27 ס"מ; שפת הגביע העליונה U-V: 20.4 ס"מ; בסיס הגביע X-Y: 10.2 ס"מ; עומק קערת הגביע P'-C: 10.2 ס"מ; בליטת הגביע P'-P: 4 ס"מ (קוטר הלחם הקדוש); גובה בסיס הגביע D-P': 16.8 ס"מ.

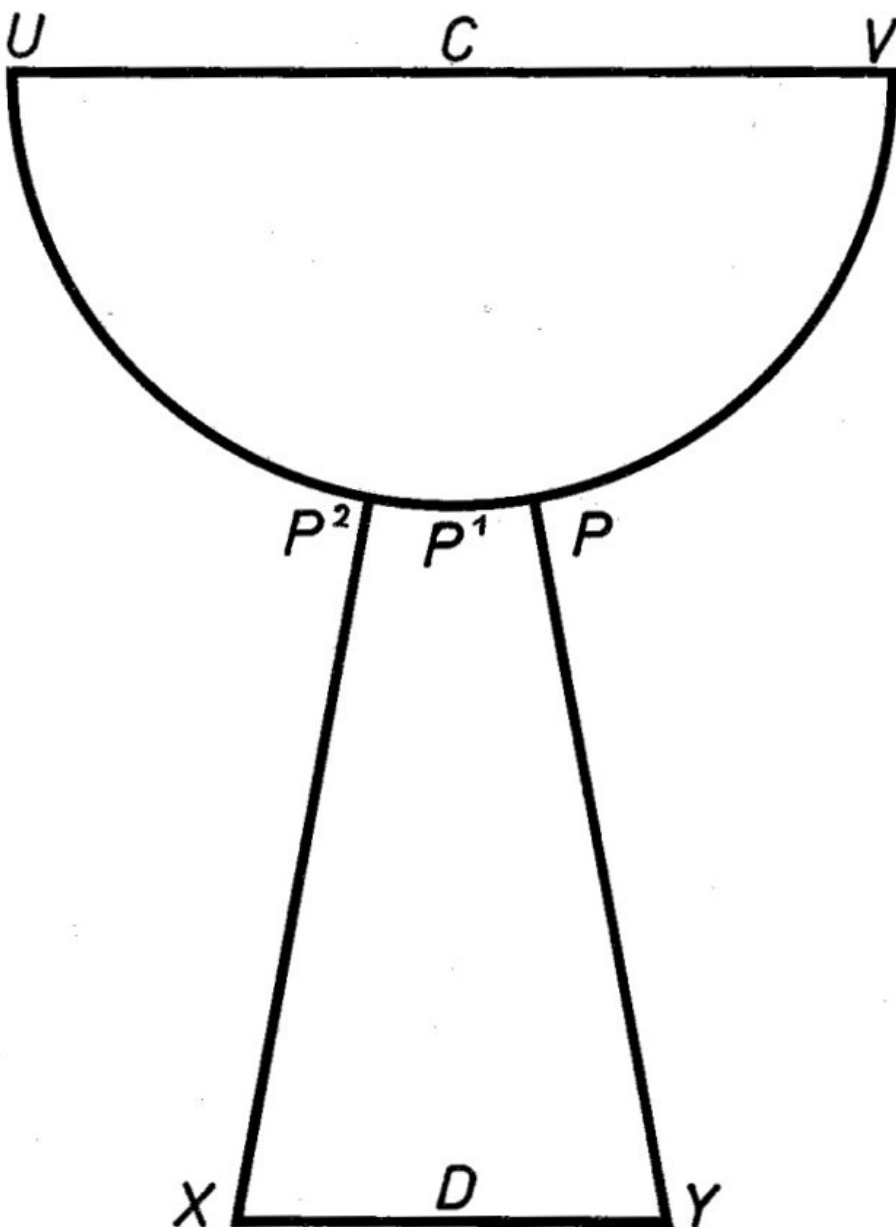

3, X, תוכנית קומה לחדר מקודש
שני הצדדים הארוכים E-C ו-D-H, כל אחד: 23.30 ס"מ. שני הצדדים הרחבים E-D ו-C-H, כל אחד: 13.50 ס"מ.
הקו המרכזי Z-A' עובר בנקודה P דרך מרכז הלחם הקדוש. הקו הרחבי N-L מחלק את המלבן כולו כך שהחלק העליון, הקטן יותר, NLHC, מהווה שליש מהשלם. בנקודה P (מרכז הלחם הקדוש) נמצא גם היחס הזהוב של אורך Z-A'.

4. גביע

מ"ס R^1-R^2 : 2.5 ; מ"ס $M-R$: 5.1 ; מ"ס K^1-K^2 : 10.2 ; מ"ס $D-M$: 13.5 ; מ"ס $S-T$ – 6.5

5. גביע האכילה
 מ"ס C-P': 10.20; P'-P: 4 ; מ"ס U-V: 20.40 ; מ"ס D-A: 27 ; מ"ס X-Y: 10.20
 (קוטר הלחם הקדוש)

AEW כ-6 שבועות לפני פטירתה.

AEW "במנוחה" (15:00-18:00) לאחר שסבלה את ייסורי ישו. התמונה היחידה של זן זה שהצליחה אחותה מריה לצלם תמונה מסוג זה, זמן מה לפני מותה.

שבח

הדם הקדוש של ישו

אני משבח את פצעיו ואת דמו של השה, המרפא את מחלות גופי.
אני משבח את פצעיו ואת דמו של השה, המרפא את מחלות נפשי.
אני משבח את פצעיו ואת דמו של השה, המרפא את מחלות רוחי. סגידה לשה
האלוהים, ששפך את דמו למעננו תחת ייסורים. בדם שלו יש כוח סליחה, בדם
שלו יש כוח טיהור, בדם שלו יש כוח גאולה, בדם שלו יש כוח שחרור, בדם שלו
יש כוח ניצחון, בדם שלו יש כוח התחדשות, בדם שלו יש כוח שמירה. למי
שמאמין בכוח דמו של ישוע, אין דבר בלתי אפשרי.
אני משבח את דם השה, המטהר אותי מכל חטאיי, עד שאני נעשה לבן כשלג.
אני משבח את דם השה, שבו יש כוח לשחרר אותי מכל
הכבלים ושרשראות החטאים.
אני משבח את דם השה, שהוא חזק יותר מדמי שלי ומצמיח אותי בדמות אלוהים.
אני משבח את דם השה, שבו יש ניצחון על כל הכוחות המבקשים לדכא אותי, על כל
כוח אויב.
אני משבח את דם השה, המכין לי את בגד החתונה.
אני משבחת את דם השה, המחדש את הכול, את הכול. הללויה! –
אמן.

מ. בזיליה שלנק,

נזירות מאג'יין, דרמשטאט

תפילה למריה הקדושה של הדם היקר

מלכת הקוסמוס הקדושה, אמנו האהובה. בך ובאמצעותך אנו משבחים את הסוד הנפלא של דמו של ישוע, כוח הפיוס הגדול.

בזוהר המרהיב של התעברותך ללא חטא, השתתפת בניצחון המפואר של הדם הגואל שלנו, והפכת, לצד אלוהים הקדוש ישוע המשיח, הגואל, לגואלת שותפה ולאם כל בני האדם.

מריה הקדושה, במעמדך הנשגב והעוצמתי אנו מברכים אותך, גברת ומלכת הדם היקר: הזליפי על נשמותינו את הדם המפואר והמחזק הזה, כדי שננצח את כל פיתויי האויב הרשע ונצעד בלהט קדוש בדרך המידות הטובות.

רשמי את שמותינו בדם זה בספר החיים, כדי שאנו, כמעריציו כאן עלי אדמה, נוכל יום אחד לשבח את הדם היקר הזה יחד איתך ועם כל הנבחרים בתהילה הנצחית.

'אינטפרימטור',

,12.7.1960

הארכיבישוף,

המשרד

הארכיאולוגי של

זלצבורג

**סוד ורחמים, הו ישוע הקדוש שלי, בסכנה הנוכחית; כסה
אותנו בדם היקר שלך.**

ישוע, יהי שמך מבורך, אשר שחרר אותנו בדמו!

אהבו את אלוהים הכל-יכול, המבקש להציל אתכם ולשמור עליכם
בשלום

אנו משבחים, אוהבים ומעריצים את האל הכל-יכול, האל הקדוש השילוש הקדוש, † האב, הבן ורוח הקודש, עתה ולנצח נצחים.
מה שאנו עושים אינו אלא רצונו הקדוש של אלוהים. אנו מודים לאלוהים הקדוש על כך שהוא פועל דרכנו ואנו יכולים לכתוב למען כל בני האדם.
אלוהים, רוח הקודש, האר אותנו ואת כולם באורו ומלא את כל הלבבות בשלום, בכוח, בחסד ובאהבה.
המלאך הקדוש מיכאל, עם תשעת מקהלות המלאכים הקדושים, יגן עלינו וישמור עלינו תמיד.
קדושי האל הם מתווכינו.
אלוהים הקדוש והכל-יכול יכול לתת ויכול לקחת. אלוהים הקדוש כבר יודע מה יש בלבם של בני האדם וכיצד יהיו מחר.
הוא רוצה להישאר תמיד בלבכם,
כדי שכל בני האדם ימלאו את רצונו ויגיעו לגן עדן ויחיו לנצח עם האל הקדוש.
בשום פנים ואופן אין להכחיש את אלוהים הקדוש, אלא לחיות תמיד באמתו של אלוהים הקדוש ולשרת אותו.
אלוהינו הקדוש, הכל-יכול, השילוש הקדוש, † האב, הבן ורוח הקודש, הוא עצמו האמת, ללא שקר, ללא גאווה, ואין בו שום תורת שקר.
פעם הוא אמר לי, י': "עליך לאהוב את החוטאים ולשנוא את החטא".
אלוהים הקדוש, מלכנו ומושיענו, אוהב את כל בני האדם. הוא רוצה שכולם ייושעו. וזהו גם רצוננו, שאף אחד לא יגיע לגיהנום. מזה כ-40 שנה אני כותב עבור י'.
תפילות ללא תשלום עבור העולם כולו, שכן המושיע הבטיח לנו: "שכרם יהיה רב בגן עדן".

גם את אלה שמפנים עורף לאלוהים הקדוש, הכל-יכול, השילוש הקדוש – האב, הבן ורוח הקודש – הוא רוצה להושיע, ואף אחד לא צריך לשרת שני אדונים. או לאלוהים הקדוש והרחום, או לשטן ולשדים. המושיע אמר: "אין נפש ללא חטא". אהבתו מנצחת תמיד, כאשר בני האדם מתחרטים על חטאיהם מעומק לבם, כי הוא אלוהים הקדוש, הכל-יכול, השילוש הקדוש, האוהב והנאמן. ללא האל הקדוש איננו יכולים לעשות דבר ולהגיע לחיי נצח. לכן אנו זקוקים לאלוהים הקדוש מדי יום, כדי שנאהב אותו ונשאר נאמנים לו בכל עת ולנצח.

www.gnadenvolle-gebete.de

16.11.2025

D-פורבאך, ארבסברון, יוליאנה,
ברנהרד